

چاپ نوشت (۱۵)

رشد نظام و عوام در سایهٔ صنعت چاپ نگاهی به تأثیرات صنعت چاپ بر توسعهٔ ارتش و جامعه در ابتدای دورهٔ قاجار

مجید جلیسه

| ۶۷ - ۱۰۴ |

۶۷

آینهٔ پژوهش | ۲۰۸
سال | ۳۵ شماره ۴
مهر و آبان ۱۴۰۳

چکیده: سرآغاز تجدد در ایران اگرچه با سرآغاز ورود صنعت چاپ همراه نبوده است؛ اما این صنعت کمک نمود تا در تبریز مدرنیزاسیون کردن ارتش، سوادآموزی و بهداشت عمومی با سرعتی بیشتر دنبال شود. اما در تهران و اصفهان دورهٔ فتحعلی شاه داستان به شکل دیگری رقم می‌خورد و از ابزار چاپ برای توسعهٔ مذهب تشیع و مناسک آن بهره گرفته می‌شود.

کلیدواژه‌ها: تجدد خواهی، نوگرانی، قاجار، صنعت چاپ، ارتش، سوادآموزی، بهداشت عمومی، مناسک مذهبی، حوزهٔ علمیه، عباس میرزا قاجار، فتحعلی شاه قاجار.

Notes on Publishing Books (15)

The Growth of the Military and the Public under the Shadow of the Printing Industry

An Overview of the Impacts of the Printing Industry on the Development of the Military and Society at the Beginning of the Qajar Era

Majid Jaliseh

Abstract: Although the onset of modernization in Iran did not coincide with the introduction of the printing industry, this industry significantly accelerated the modernization of the military, literacy, and public health in Tabriz. In contrast, during the era of Fath-Ali Shah in Tehran and Isfahan, the narrative took a different turn, where the printing press was utilized to promote the Shia religion and its rituals.

Keywords: Modernization, Innovation, Qajar, Printing Industry, Military, Literacy, Public Health, Religious Rituals, Seminary, Tabriz, Tehran, Isfahan, Abbas Mirza Qajar, Fath-Ali Shah Qajar.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

مقدمه

نظریات متعددی در خصوص سرآغاز نوگرایی و تجددخواهی در ایران بیان می‌شود. برخی حضور مستشاران اروپایی و برخی دیگر اعظام جوانان ایرانی برای تحصیل به اروپا را سومنشأ تحول‌خواهی در ایران می‌دانند. یکی از قدیمی‌ترین نظریه‌پردازی‌ها در این خصوص متعلق به الکساندر خودزکو^۱ است. او آغاز تجددخواهی ملت ایران را با تغییر وضعیت ارتش و راه‌اندازی چاپخانه در ایران همراه می‌داند.^۲

شکی نیست که همگی عوامل مذکور و حتی بسیاری از عوامل دیگر در حرکت ایرانیان به سمت تجددخواهی نقش داشته‌اند، اما اگر چاپ را به عنوان ابزار و یا به بیانی دقیق‌تر و امروزی‌تر به عنوان رسانه یا پلتفرم در نظر بگیریم، عملاً از طریق رسانه چاپ است که حوزه‌های جدید و گوناگون دانشی به مخاطبان منتقل می‌گردد.

صنعت چاپ خود به عنوان یکی از مصادیق تجددگرایی در غرب، محملى برای انتقال اندیشه‌ها، افکار، تکنولوژی، صنعت، مدرنیزاسیون و... به شمار می‌آمد. ابزاری جدید که انتقال و توسعه پرشتاب دانش در حوزه‌های مختلف را فراهم می‌نمود.

در این مقاله دو دهه ابتدایی ورود صنعت چاپ به ایران و تأثیرات آن در رشد نظام و عوام را مورد بررسی قرار خواهیم داد و اینکه چگونه این صنعت و ابزار توانست جامعه سنتی آن روزگار را به سمت نوگرایی و تجدد سوق دهد.

سرآغاز چاپ در ایران

صنعت چاپ ابزار و امکانی برای توسعه جامعه عقب‌مانده آن روزگار به شمار می‌رفت، جامعه‌ای که تقریباً در بسیاری از شاخه‌های نظامی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و... حتی از کشورهای همسایه خود نیز عقب‌مانده بود. جنگ‌های طولانی و فرسایشی چه در حکومت‌ها و سلسله‌های پیشین و همچنین جنگ‌های داخلی برای برتحت نشستن آقامحمدخان (ح ۱۱۵۵-۱۲۱۱ق) و بعدتر فتحعلی‌شاه (۱۲۵۰-۱۱۸۳ق) و

1. Alexandre Chodzko

2. A. Chodzko. De la lithographie en Perse, Le moniteur universel, 21 September, 1857, p. 4.

از همه بدتر جنگ با امپراطوری روسیه ایران را روزبه روز بیشتر در گودال عقب ماندگی فرو برد بود.

پس از پایان جنگ میان ایران و امپراطوری روسیه به سال ۱۲۲۸ق و در سایه صلحی که به مزها و دیگر مناطق ایران بازمی گردد، اعزام هنمندان و دانشجویان جوان ایرانی به کشورهای اروپایی و مناطق مختلف روسیه و در کنار آن انتقال تجهیزات و امکانات مختلف برای بزرورسانی و بازسازی امکانات نظامی، اقتصادی، فرهنگی و... از مهمترین اقداماتی است که عباس میرزا نایب السلطنه با سرعت دنبال می کند. یکی از مهمترین تکنولوژی هایی که عباس میرزا به جد به دنبال انتقال آن به ایران بود، صنعت چاپ است.

هرچند هنوز داستان وارد کردن تجهیزات چاپ به شهر تبریز برای ما را زائد و گنج است اما اینگونه به نظر می رسد که اولین بار فردی به نام آقانوروز نسبت به خریداری یک دستگاه چاپ حروفی با تجهیزاتش و انتقال به شهر تبریز و سپس فروش آن به عباس میرزا اقدام می نماید. ما هیچ شناخت و آشنایی از آقانوروز نداریم، اما احتمالاً او تاجر و سرمایه گذاری بوده که این دستگاه چاپ و ادوات آنرا از روسیه خریداری و به تبریز وارد و چه بسا قصد داشته چاپخانه ای نیز راه اندازی نماید، اما به دلایلی این اتفاق صورت نگرفته و عباس میرزا نایب السلطنه که بسیار علاقه مند و پیگیر راه اندازی چاپخانه ای در شهر تبریز بوده این موضوع را به سرانجام می رساند. این چاپخانه یا آنگونه که در مبایع نامه آن درج شده مگنه خانه همراه با دستگاه و ادواتش توسط آقانوروز در تاریخ ۱۵ شوال ۱۲۳۲ق. به مبلغ دویست تومان به عباس میرزا نایب السلطنه فروخته و این مبایع نامه در حضور میرزا عیسی قائم مقام فراهانی و شهود و حاضران دیگری چون محمد یوسف حسنی حسینی، رضا بن میرحسینعلی طلبی مهر و امضاء می گردد. (تصویر شماره ۱) تقریباً یازده ماه پس از امضای این مبایع نامه اولین کتاب منتشره در ایران یعنی رساله جهادیه میرزا عیسی قائم مقام فراهانی به تاریخ ۲۵ رمضان سال ۱۲۳۳ق در شهر تبریز با تکنیک چاپ سربی منتشر می گردد.

با راه اندازی دارالانطباع یا باسمه خانه دارالسلطنه تبریز رشد و توسعه در بسیاری از حوزه ها آغاز می گردد و این تکنولوژی تبدیل به ابزار و امکانی می گردد که سرعت انتقال

دانش از غرب و همچنین توسعه آن در ایران را چندین برابر می کند. دارالانطباع تبریز چاپخانه ای کاملاً دولتی و حکومتی بود که تمام هزینه های خرید، راه اندازی، نگارش، چاپ و انتشار کتاب ها و محصولات چاپی دیگر آن توسط حکومت و با دستور شخص عباس میرزا نایب السلطنه پرداخت می گردید. ازین رو سیاستگذاری انتشار کتاب در دوره حکومت عباس میرزا برایالت آذربایجان کاملاً زیر نظر او و به احتمال قوی با مشورت مشاورانی بوده است. عباس میرزا بنابر ضرورت، امکانات و مقتضیاتی با استفاده از چاپ تلاش می کند تا ارتش را توسعه و نظم داده و همچنین سواد عمومی را افزایش دهد، همچنین بر مبنای طب اروپایی سعی در گسترش بهداشت عمومی می نماید. در ادامه بنابر مستنداتی که تا به امروز شناسایی و به دست آمده است به این تأثیرات و تلاش هایی که صورت گرفته اشاره خواهیم نمود.

۱- تقویت ارتش

۷۱

آینه پژوهش | ۲۰۸
سال | ۳۵ شماره ۴
مهر و آبان ۱۴۰۳

دارالانطباع دارالسلطنه تبریز حدود چهار سال پس از اتمام دور اول جنگ های ایران و روس تأسیس می گردد. چاپ و انتشار کتاب هایی در آموزش فنون جنگ و چگونگی استفاده از ابزار آلات جنگی و یا انتشار نظام نامه هایی کم برگ در بهبود سازوکار اداره بخش های مختلف ارتش و چگونگی رفتار فرماندهان و سربازان و همچنین انتشار اعلان هایی تک برگ برای اطلاع رسانی به قشون جهت انجام هرچه بهتر وظایف محوله به آنها، همگی از جمله مواردی هستند که از طریق چاپخانه امکان پذیر بود. اما طبیعتاً در بد و راه اندازی چاپخانه در تبریز شناختی در خصوص قابلیت ها و فواید چاپخانه برای بسیاری از موارد ذکر شده نبود. از طرف دیگر نه افرادی وجود داشتند که بتوانند اقدام به نگارش متون آموزشی نمایند و نه مترجمانی تعلم و تربیت یافته بودند تا بتوانند چنین متونی را از دیگر زبان ها ترجمه و منتشر کنند. با همه این اوصاف در اولین مرحله تصمیم گرفته می شود که ازین امکان برای تقویت و توسعه ارتش بهره برداری گردد. لذا در اولین گام جدی عباس میرزا و مشاور اعظم او میرزا عیسی قائم مقام فراهانی تصمیم می گیرند، از امکانات این چاپخانه برای استمرار استراتژی که پیش از این در اواخر جنگ دنبال می کردند استفاده نمایند. اما این استراتژی چه بود و چاپخانه تبریز چگونه می توانست به آنها برای بازسازی و توسعه ارتش ایران کمک نماید؟

استراتژی جهاد دینی

گفته می شود که بهانه صدور اعلان فتوای جهاد تعددی روس ها به اهالی مسلمان قفقاز بود^۱، اما این موضوع به تنهائی دلیل کافی برای تشویق علماء به صدور جهاد علیه روس ها نبوده است. در طول جنگ ترددیدهایی برای سپاهیان ایران پیش می آید که حاکمان را برآن می دارد تا دست به دامن مراجع شده تا آنها با صدور فتوای جهاد دینی به تشویق هرچه بیشتر مردم و سپاهیان برای شرکت در جنگ پردازند. این موضوع را مفتون دنبلي در کتاب مأثر سلطانی اینگونه بیان نموده است:

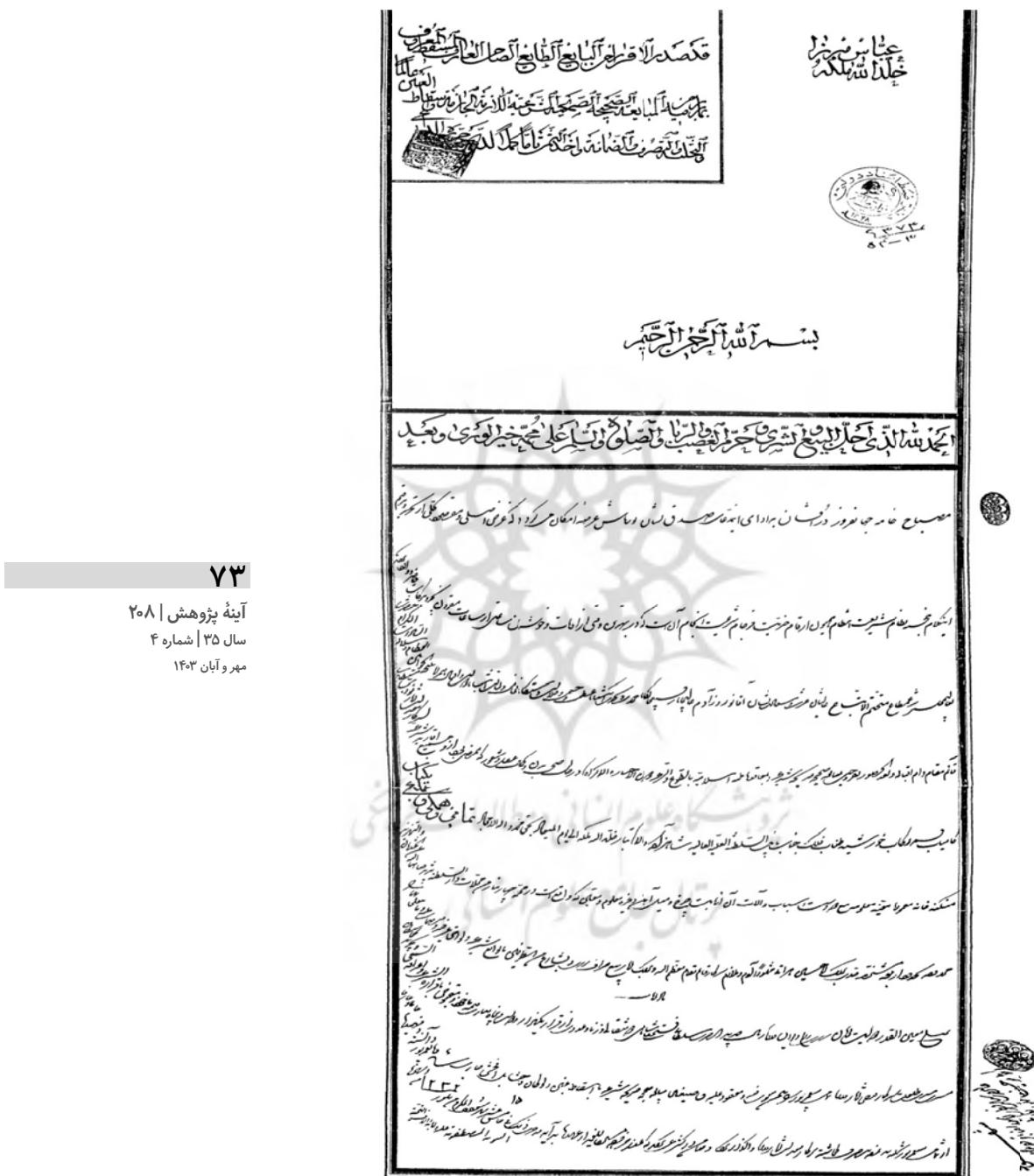
«خارج خار این اندیشه نیز بر دامن دلها می آویخت که آیا تحمل این مشقت و مصابت درین زحمت بی نهايت که هنگامه محشر ازاونمونه و روز غصب داور ازاون شانه بود و صرف اموال بیکران و تضییع جانها و در باختن سرها و روانها در بارگاه الهی مثمر سعادتی و باعث ایشار رحمتی و مغرفتی است، یا محض صیانت ملک یا مجرد دفاع یا رعایت سد رخنه بیگانه یا مخصوص به اهل آذربایجان یا غزاو جهادی است که همه مسلمانان درین زحمت شرکت دارند؟»^۲

۷۲

آینه پژوهش | ۲۰۸
سال ۳۵ | شماره ۴
مهر و آبان ۱۴۰۳

نزل در میان سپاهیان ارتش ایران را در مقابل ارتش تا بن دندان مسلح امپراطوری روسیه در موضع ضعف قرار داده و موجب کاهش تعداد نفرات و نیروی انسانی ارتش می گردد، رویه ای که در سالهای آخر جنگ بیش از هر زمان دیگری آزار دهنده و در معادلات جنگ تأثیرگذار است. در سال ۱۲۲۸ق عباس میرزا نایب السلطنه با هوشمندی و با استفاده از پشتونه دینی و مذهبی که پدرش فتحعلی شاه قاجار برای حکومت قاجار فراهم نموده بود به سراغ مراجع و علمای طراز اول شیعه در ایران و عراق رفته و آنان را با خود همراه می کند.^۳

۱. دین و دولت، ۱۴۷.
۲. مأثر سلطانیه، ۲۲۱.
۳. در کتاب ناسخ التواریخ، صدور اعلان جهاد در تاریخ ۱۲۲۳ق و در کتاب منظمه ناصری تاریخ ۱۲۲۴ق ثبت شده است.

صویر ۱. مبایعه نامه فروش یک دستگاه منگنه خانه به عباس میرزا به سال ۱۲۳۲ق (کاخ گلستان)

سجّل:

قد صدر الإقرار من البائع الطابع الصالحة العارف المستقط المعروف بما زير فيه من المباعيـه الصـحـيـه الـصـرـيـحـه الشـرـعيـه الـلـازـمـه الـجـازـمـه واسـقـاطـ الغـبـنـ عـالـمـاـ والـتـخلـيـهـ والتـضـافـ والتـصـفـ والتـخـلـيـهـ واـخـذـ الشـمـنـ تـامـاـ كـمـلـلـدـيـ حـرـدـهـ الدـاعـمـ ،ـ مـهـ :

«الواشق بالله الغنى عبده محمد يوسف الحسنی الحسینی»
بالای راست «عباس میرزا خلد الله ملکه»

۳۷۳/۵۴-۳ نمره «وزارت مالیہ سنہ ۱۳۲۸ء» دفتر ضبط اسناد دولتی - وزارت مالیہ (باقی حصہ)

حاشیه پایین: شهود، عالیحضرت سید رضا تاجر ولد مرحوم
کربلائی میرحسینعلی مشهور بطلابی، مهر «عبده الراجی رضا الحسنه»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[١] الحمد لله الذي احل البيع والشرى وحرم الغصب والربا والصلوة على
محمد خب الماء وبعد

[۲] مصباح خامه جهانفروز در افshan بر ادای اینمداعی صدیق نوریابش عرصه امکان می‌گردد که عرض اصلی و مقصود کلی از تحریر و ترقیم

[۳] اینکلام خجسته نظام شریعت انتظام همیون ارقام خیریت فرجام شرعیت انجام آن است که در بهترین وقتی از اوقات و خوشترين ساعتی از ساعت مقررین بخیر و بركات حاضر وارد گردید

[٤] يعالي مجلس شرعي مطاع متّحتم الاتّباع عاليشان عزّت و سعادت نشان آقا نوروز آدم عاليجاه رفتي عجايگاه مجده و نجدت اكتناء عظمت و حشمته و جلالت دستگاه فخامت و بسالت انتباه دولت و اقبال همراه تيجه الخوانين العظام و سلاله السادات الكرام حضرت

[۵] قائم مقام دام اقبالا و بعد الحضور بفروخت بمبايعه صحیحه صریحه شرعیه و بمعاقده مليه اسلامیه بالطوع والرغبه دون الاجبار والاکراه در حالت صحت بدن و کمال عقل و شعور که ممضی بود ازو جمیع اقاریر شرعیه بسکار معلدت آثار نواب مستطاب

[٦] كامياب قمر رکاب خورشید طناب فلك نایب السلطنه العلیه العالیه شاهزاده والتبار خلد الله ملکه الى يوم المیعاد بحق محمد و آل الامجاد تمامی و همگی و جملگی پیکیاب

[۷] منگنه خانه معموره معینه معلومه مع دویست اسباب و آلات آن از بابت چرخ و میل آهن و غیره معلوم و معین که واقع است در محله چهار منار من محلات دارالسلطنه تبریز صانها اللہ عن الخربان والتهزیز

[۸] محدوده بحدود اربعه مشخصه حدی بملک آقا حسین هراتی مشهوراً آدم و ملازم سرکار قائم مقام معظم الیه و بملک آقا ریبع صراف تبریزی و بشارع من الطرفین با توابع شرعیه لواحق عرفیه و منضمات ملیه و ما یتعلق بها را

[۹] بمبلغ معین القدر دویست تومان تبریزی (سیاه: ۲۰۰) رایج دیوان والا ریال جدید الضرب سلطانی فتحعلی شاهی دو مثقالی وزنا و عددی از قرار یکهزار و دویست و پنجاه دیناری قیمه ماخوذ و مقبوض باقراره الشرعی واعترافه السمعی و بخرید کما سطران

[۱۰] مشتری مشتری طلعت سرکار فیض آثار والا تمامی مبیعمزبور را بشمن منعوت فيه و معقود عليه و صیغه مبایعه صحیحه صریحه شرعیه با اسقاط غبن ولو كان فاحضاً بل افحض جاري شد بايغمزبور دانسه و فهمیده عالمما و عارفاً

[۱۱] از تمامی مبیعمزبور تخلیه يد نموده بتصرف گماشته سرکار معدلت آثار والا واگذار کرد و ضامن در کشروعی گردید که عند خروجه مستحقاً للغير از عده برآید و حرر ذلک فی خامس عشر شهر شوال المکرم من شهر سنه ۱۲۳۲ من الهجرة النبویه المصطفویه علیه وآلہ آلاف التحییه.^۱

در اینکه ایده استفاده از ظرفیت عالمان دینی برای تشویق و تهییج ارتش ایران متعلق به چه کسی بوده است تردیدهایی وجود دارد. حامد الگاریان می‌کند که «اگرچه عباس میرزا در مانورهای سیاسی که به جنگ منجر شد نقش مهمی داشت و به تن خود حمله به سرزمینهای اشغالی را رهبری می‌کرد، تصمیم اعلان جهاد دست کم از لحظه تشریفاتی با فتحعلی شاه بود^۲» الگار معتقد است که «عباس میرزا خود تصمیم به جنگ داشت، تنها از سلاح فشار روحانیون سود جست تا فتحعلی شاه را ناگزیر به موافقت کند.^۳

1. An Iranian Town in Transition: A social and Economic History of the Elites of Tabriz: 307

2. دین و دولت، ۱۴۸.

3. همان.

ناگفته نماند که موضوع اخذ فتوای جهاد از علمای پیش از این توسط شخص فتحعلی شاه نیز دنبال می شده است، چنانچه در نامه ای که او خطاب به میرزا قمی می نویسد^۱ از او می خواهد که فتوای جهت تشویق مردم به جهاد صادر نماید:

«گرآن جناب، قعود خود را از جهاد به قوانین اجتهاد حجتی آرند، در ابعاد اصحاب و مقلدین و اجماع علماء و متقلدان شرع مبین - که زیاده باید جاهد و ساعی در نصرت دین و خائف و هارب از قعود به تخلف از مجاهدین باشند - عذر نخواهند داشت»^۲

و همچنین افرادی نیز تأیفات خود در موضوع جهاد را مستقیماً تقدیم به فتحعلی شاه قاجار نمودند، که از آنجلمه می توان به محمدعلی بن عبدالرحیم زنجانی (؟-۱۲۶۷ق) اشاره نمود که کتاب حسام الإسلام او منظومه ای در همین موضوع است.^۳

اما مسلم است که در خصوص این فقره و در این جنگ، این شخص عباس میرزا است که این ایده را دنبال کرده و با همکاری میرزا عسی قائم مقام فراهانی به نتیجه می رساند. چنانچه رساله های مختلفی در موضوع جهاد^۴ به درخواست عباس میرزا تأليف و تدوین گشته است. میرزا قمی از معروف ترین عالمان این دوره کتاب تحفة العباسیه را به خواهش نایب السلطنه عباس میرزا تأليف نموده و نام او را در دیباچه بتجلیل یاد فرموده است^۵ شیخ جعفر کاشف الغطاء (۱۱۵۶-۱۲۲۸ق) کتاب غایة المراد فی أحكام الجهاد را به تاریخ ۱۲۲۷ق به درخواست عباس میرزا به نگارش درمی آورد^۶. علی بن محمدعلی طباطبائی کربلایی (۱۱۶۱-۱۲۳۱ق) معروف به صاحب ریاض باب جهاد از کتاب ریاض

۷۶

آینه پژوهش | ۲۰۸
سال ۳۵ | شماره ۴
مهر و آبان ۱۴۰۳

۱. این نامه در سال ۱۲۲۴-۲۵ق در پاسخ به مکتوب میرزا قمی که در آن تخفیف مالیات دیوانی مردم قم را به خاطر آفات زراعی سال درخواست نموده و شفاعت مصطفی قلی خان تحریر گشته است. رک: پنج نامه از فتحعلی شاه قاجار به میرزا قمی، ۲۶۱.

۲. پنج نامه از فتحعلی شاه قاجار به میرزا قمی، ۲۶۹.

۳. فهرست نسخه های خطی کتابخانه ملی ایران، ۱۵۱/۷؛ فهرست مرجعات کتابخانه سلطنتی، ۵۶۹/۱.

۴. جهت آشنایی بیشتر با رساله های نگاشته شده در این موضوع رجوع کنید به: دین و سیاست در دوره صفوی، ۳۳۴-۳۳۱ و فهرستگان نسخه های خطی ایران (فتحخا)، ۱۸۸/۱۱، ۱۹۳-۲۰۴.

۵. مقدمه ای بر فقه شیعه، ۳۲۴؛ فهرست کتب خطی کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی، ۲۰۴۱۵/۵.

۶. از این رساله با عنوان الحسام البثار فی قتال الکفار نیز یاد شده است. رک: الذریعة، ۱۶/۱۶؛ مقدمه ای بر فقه شیعه، ۳۱۹.

المسائل خود را در اثر خواهش کتبی عباس میرزا بر سبیل استعجال از آن کتاب جدا نموده و مصدر به دیباچه مستقلی داشته و در همین دیباچه به جوب جهاد و لزوم اطاعت از شاهنشاه ایران در این باب فتوا داده است.^۱ او در ابتدای این رساله چنین می‌نگارد که:

«...قد طلب مني الأمير الأعدل الأكرم الأعظم الأفخم مالك رقاب الأمم المجاهد المحامي لدين الله والغازي في سبيل الله الوالي للولاية الكبرى ونائب السلطنة العظمى عباس ميرزا لازالت مقامع سلطنته مرفوعة وهامات اعدائه مجموعه في كتابه الكريم المبعوث الى مع رسوله اللبيب الأديب الفهيم ولدنا الفاضل الباذل الألمعي المولى محمد باقر السلماسي أن أكتب له تفصيل مسائل الجهاد...»^۲

همچنین فرزند صاحب ریاض سید محمد مجاهد (۹۱۸۰-۱۲۴۲ق) نیز کتاب *الجهاد* العباسی را به دستور عباس میرزا تحریر نموده است.^۳

این ایده خیلی زود به نتیجه رسیده و تب فتوای جهاد علیه روس‌ها آنچنان داغ می‌گردد که حتی عالمان محلی و غیرمرتبط با دستگاه حکومت نیز بدون آنکه از آنان خواسته شود، اقدام به نگارش رساله‌های در این موضوع کرده‌اند. از آن جمله می‌توان به جهادیه‌ای مجھول المؤلف اشاره نمود که در آخرین سالهای دوره اول جنگ‌های ایران و روس توسط مؤلفی گوشہ‌گیر و منزوی ساکن آذربایجان که ارتباطی با دستگاه دولت نداشته، اشاره نمود.^۴ کتاب *تحفة المجاهدين* نگاشته محمد حسن بن محمد ابراهیم گیلانی نیز یکی از این نمونه‌هاست. مؤلف از جمله عالمان و شیخ‌الاسلام شهر خوی بوده است.^۵

عبدالرزاقدنبی که شاهد و ناظر رخدادهای جنگ‌های مرحله اول ایران و روس بوده است، طی گزارشی به این موضوع اشاره نموده و در ذیل باب «بیان فتاوی مجتهدین

۱. مقدمه‌ای بر فقه شیعه، ۳۲۳.

۲. فهرست کتب خطی کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی، ۴۵۵/۵.

۳. الذريعة، ۲۹۷/۵؛ فهرست کتب کتابخانه مبارکه آستان قدس رضوی، ۴۱/۲؛ فهرست نسخه‌های عکسی مرکز احیاء میراث اسلامی، ۱۳۸/۲.

۴. میراث اسلامی ایران (جهادیه)، ۱۸۳/۲.

۵. میراث اسلامی ایران (تحفة المجاهدين)، ۲۱۴/۲.

عصر درین سالها در باب محاربات...» به این واقعه مهم تاریخی اشاره نموده و در خصوص همراه نمودن عالمان برای تشویق مسلمین به شرکت در جنگ اینچنین بیان می‌دارد که:

«... مسلمانان در این زحمت شرکت دارند. و این همه خزان و سلاح که در اصلاح این کار و تجهیز لشکر جرار صرف می‌شود، خزینه‌ها پرداخته و کارها ساخته می‌گردد، موافق قانون شرع رسول اکرم است یا متعارف به قاعده معرف و دستور ملک داری خسروان معظم و شیوه کسری و جم. بنابر تمہید این مقدمات، نایب السلطنه و قائم مقام بعد از عرضه داشت به دربار خاقان جم جاه، اولاً عالی جناب حاجی ملا باقر سلماسی و ثانیاً صدرالمله والدین، مولانا صدرالدین محمد تبریزی را برای استفتاء و حل مسائل و تحقیق مذکور از شیخ جعفر نجفی و میرزا ابوالقاسم چاپلی و آقا سید علی مجتهد، نورالله مضجعهم و شکرالله مساعیهم، به عنفات عالیات عرش درجات روانه نمودند و نیز مکاتبات و مراسلات در این خصوص به تفتیش آیات و نصوص به علمای اصفهان و یزد و کاشان، مانند مرحوم حاجی محمد حسین امام جمعه اصفهان و ملا علی اکبر ایجی و آخوند و ملا احمد کاشی نگاشتند و در اندک مدت رسایل عدیده از اطراف و جوانب در رسید.^۱

۷۸

آینه پژوهش ۲۰۸
سال ۳۵ | شماره ۴
مهر و آبان ۱۴۰۳

میرزا عیسی قائم مقام فراهانی مجموع این فتاوای و رسائل را گرد هم آورده و با تجمعی آنها دست به نگارش کتابی با عنوان *أحكام الجهاد وأسباب الرشاد* می‌زند. فقهایی که فتواوی و نظراتشان در کتاب قائم مقام ذکر شده عبارتند از: شیخ جعفر کاشف الغطاء، میرزا ابوالقاسم قمی، حاجی شیخ هاشم کعبی، سید علی طباطبائی ملقب به صاحب‌ریاض، آقا سید محمد مجاهد، حاجی میر محمد حسین اصفهانی ملقب به سلطان‌العلماء امام جمعه اصفهان، شیخ محمد حسن نجفی صاحب‌جواهر و ملا علی اکبر ایجی اصفهانی.

هرچند این ایده در آن سالها کمک قابل توجهی در ترمیم ارتش ایران و تشویق مردم به پیوستن به ارتش نمود، اما سرانجام این جنگ به پیروزی لشکر امپراطوری روسیه و

۱. مأثر سلطانیه، ۲۲۱.

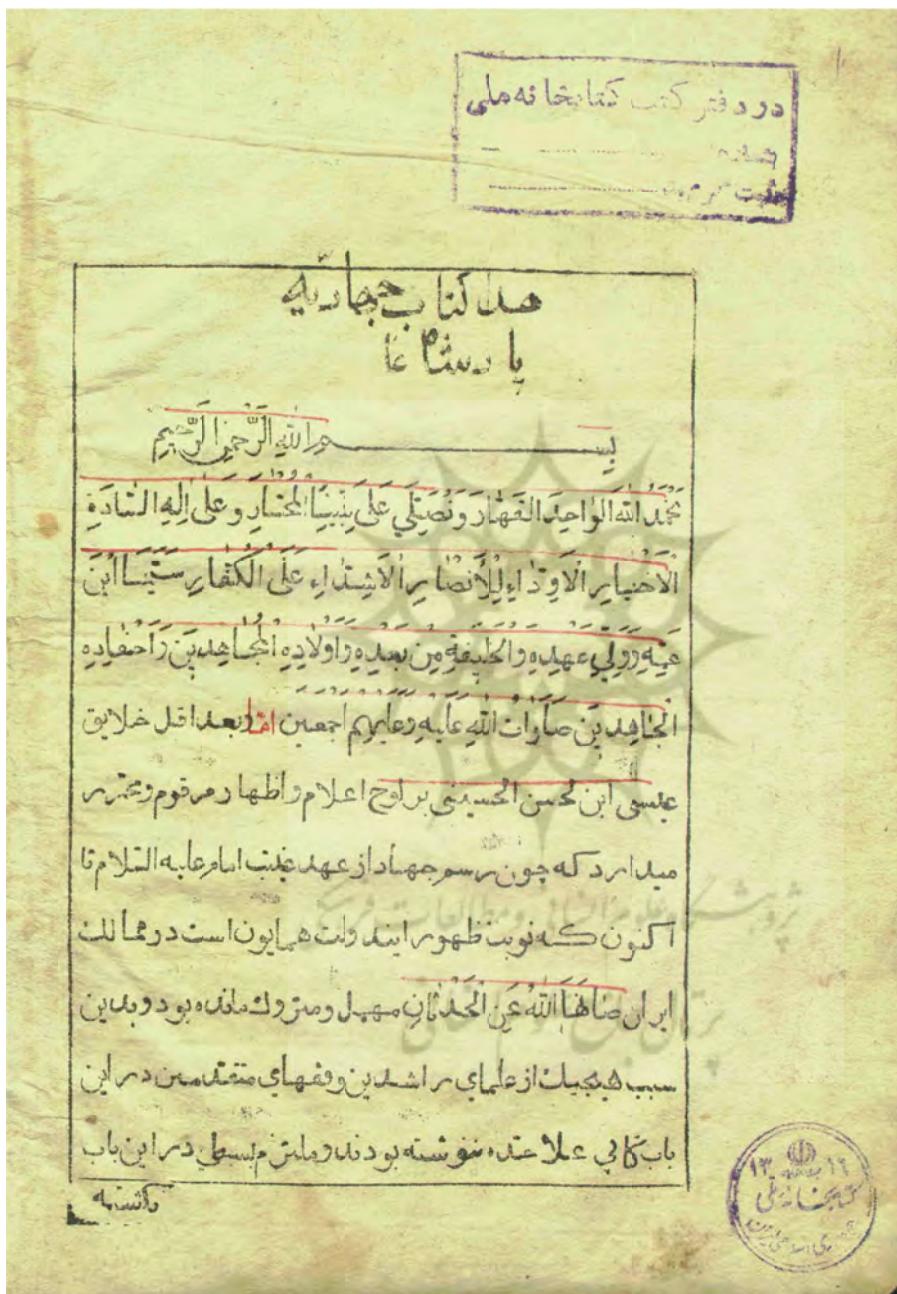
عهدنامه گلستان مختوم می‌گردد. اما بعد از پایان جنگ و با راه اندازی دارالانطباع دارالسلطنه تبریز حکومت به فکر می‌افتد که از این ظرفیت برای تجدید قوا و توسعه ارتش ایران بهره ببرد. لذا میرزا عیسی قائم مقام فراهانی کتاب احکام الجہاد وأسباب الرشاد، که از آن به عنوان جهادیه کبیر هم یاد می‌شود را خلاصه می‌نماید و نسخه‌ای با نام جهادیه صغیر تألیف می‌نماید و چنانچه عبدالرزاق دنبلي اشاره می‌کند «به ترتیب رساله‌ای دیگر پرداخت آن نسخه را در اندک روزی مضبوط و مدون ساختند و آن رساله در نهایت اختصار پسندیده طباع مختلفه و آراء متفاوته آند و از روی آن نسخه نسخ دیگری در قلم آمد^۱».

به طور دقیق نمی‌دانیم که رساله جهادیه صغیر در چه تاریخی تنظیم و تحریر گشته است، اما بر اساس تاریخی که در انتهای یکی از نسخه‌های خطی موجود از این رساله درج گردیده^۲ می‌توان احتمال داد که این رساله در سال ۱۲۳۶ق تنظیم و استنساخ یافته است. چنانچه پیش ازین اشاره شد در همین سال عباس میرزا یک فقره چاپخانه همراه با دستگاه و ادواتش از فردی با نام آقانوروز خریداری می‌کند و در فاصله کمتر از یک سال بعد است که در تاریخ ۲۵ رمضان سال ۱۲۳۳ق رساله جهادیه صغیر به شیوه چاپ سربی در شهر تبریز چاپ و منتشر می‌گردد.

انتشار این نسخه به عنوان اولین محصول چاپی این چاپخانه گواهی بر اهمیت موضوع جهاد و جنگ با بیگانگان و بالاخص ارتش امپراطوری روسیه است. چرا که با انتشار این کتاب مهم و توزیع و تکثیر آن در اطراف و اکناف ایران، استراتژی جهاد دینی بیش از پیش تبیین گردیده و آمادگی ذهنی و قوت قلبی برای سربازان ارتش ایران و دیگر مردم ایجاد می‌نمود. این کتاب آنقدر برای حاکمیت حائز اهمیت بود که به فاصله کوتاهی پس از انتشار اولیه آن در تاریخ ۷ ذی حجه سال ۱۲۳۴ق بار دیگر البته اینبار با حروفی زیباتر و بهتر و تیرازی بیشتر چاپ و منتشر می‌گردد.

۱. مأثر سلطانیه، ۲۲۳.

۲. فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه عمومی حضرت آیت الله العظمی نجفی مرعشی، ۲۱۴/۱۷.

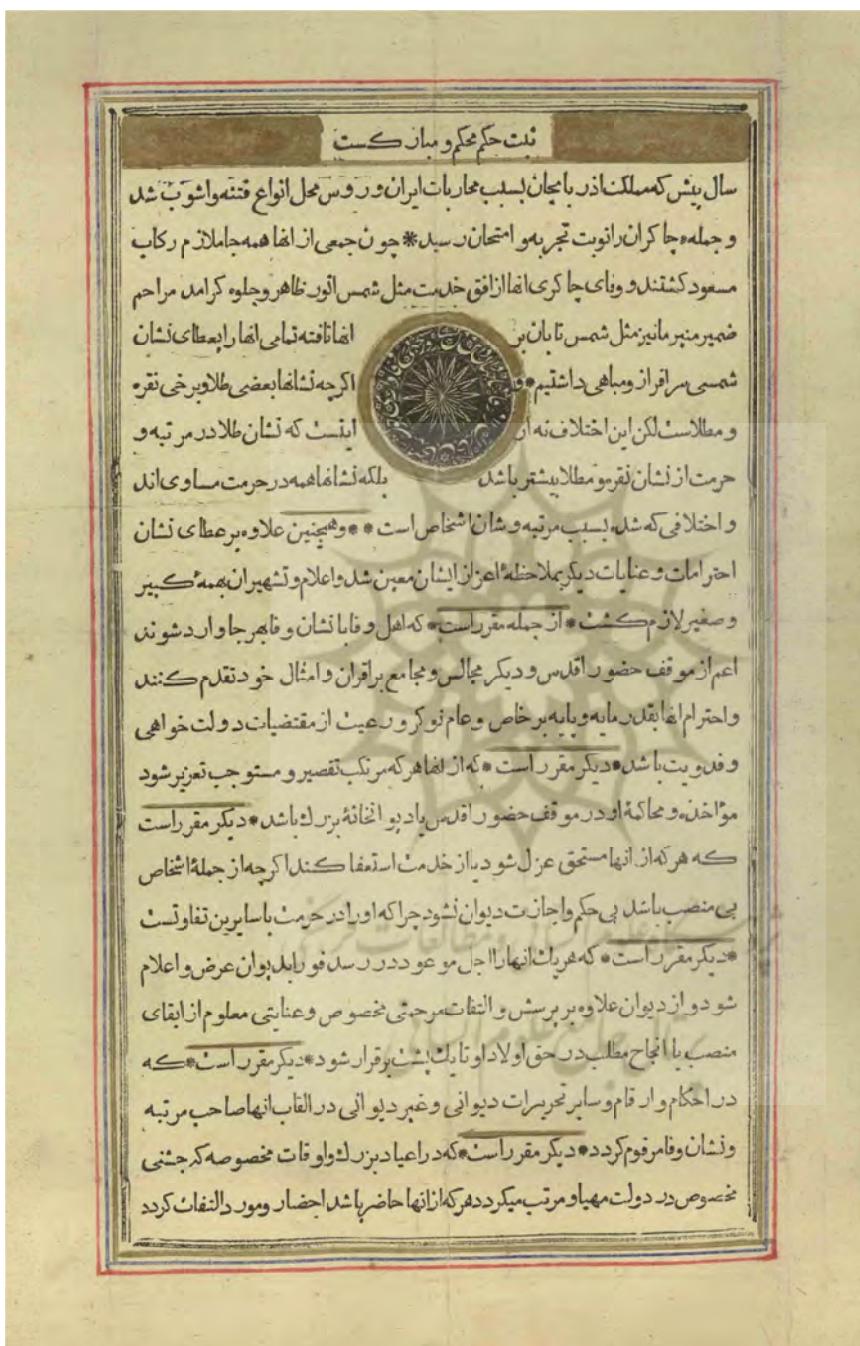
تصویر ۱. رساله جهادیه، میرزا عیسیٰ قائم مقام فراهانی، تبریز، ۱۲۳۳ق (کتابخانه ملی)

انتشار اعلان

تک برگ‌های چاپی یکی از کم‌هزینه‌ترین و سریع‌ترین مواد چاپی بودند که می‌توانستند حاوی فرمان، احکام، قوانین و یا اعلان‌هایی برای آگاهی مردم و بالاخص سربازان و فرماندهان سپاه باشد. شکنی نیست که در دارالانتبعاع دارالسلطنهٔ تبریز نیز در موارد متعددی از این نوع مواد چاپی منتشر شده است، اما مع الأسف به دلایل مختلفی هم آگاهی از این تک برگ‌ها به ما نرسیده و هم نمونه‌های برجای مانده آنها بسیار نادر است.

تا به امروز تنها یک نمونه از اعلان‌های چاپی با تکنیک چاپ حروفی شناسایی و معرفی شده است. اما همین نمونه به تنهایی مؤید مناسبی برای اطلاع استفاده ابزاری از تکنولوژی چاپ برای قدرت بخشیدن به ارتش ایران در آن روزگار به شمار می‌رود. با مطالعهٔ یکی از نادرترین تک برگ‌های چاپی که از آن روزگار برجای مانده به خوبی می‌توان درک نمود که حکومت قاجار چگونه با استفاده از ظرفیت این صنعت به تقویت هرچه بیشتر ارتش و روحیهٔ سربازان و فرماندهان همت می‌گمارده است. این تک برگ چاپی که می‌توان آنرا «فرمان نشان شمسی» نامید، اعلانی است که پس از پایان جنگ میان ایران و روسیه که به تاریخ ۵ شعبان ۱۲۴۳ق/ ۲۱ فوریه ۱۸۲۸م به عهدنامهٔ ترکمنچای منتهی می‌گردد، صادر می‌شود. این فرمان برای کسانی صادر شده است که در جنگ ایران و روس نسبت به پادشاه از خود وفاداری نشان داده‌اند و به موجب این فرمان ضمن اهدای نشان شمسی به آنها مزایایی نیز برای این اشخاص در نظر گرفته شده که در این فرمان بدانها اشاره شده است.^۱

۱. برای اطلاع بیشتر در خصوص این فرمان رجوع کنید به: چاپ نوشت (۷): تک برگ‌های چاپی در اینکونابولای ایرانی، مجید جلیسه، آینهٔ پژوهش، سال سی و چهارم، شماره ۲ (پیاپی ۲۰۰)، خرداد و تیر ۱۴۰۲، صص ۱۴۹-۱۸۶.

تصویر ۲. فرمان نشان شمسی، تبریز حدود ۱۲۴۳-۱۲۴۴ق (کتابخانه مجلس)

۲- توسعه سوادآموزی

حاکمیت آن روزگار تبریز و در رأس آن عباس میرزا خوب می‌دانست که توسعه سطح سواد مردم مهمترین رکن رشد و توسعه جامعه آن روزگار برای نیل به سوی جامعه‌ای مترقی و متجدد است. ازین رو در گام بعدی پس از انتشار رساله جهادیه به سالهای ۱۲۳۳ق و ۱۲۳۴ق ما شاهد چاپ و انتشار کتاب گلستان سعدی که متنی مکتب خانه‌ای برای آموزش خواندن و نوشتن به شمار می‌رفت هستیم. آغاز درس در مکتب با آموزش قرآن بود و بعد از آن هر معلم مکتب وظیفه داشت اصولی همچون نماز، روزه، طهارت و دیگر مسائل دینی را به دانش آموزان بیاموزد. همچنین آموزش خواندن و نوشتن با استفاده از کتاب‌هایی همچون گلستان و بوستان سعدی نیز انجام می‌گرفت. متنی که حداقل از دوره صفویه به بعد برای آموزش خواندن و نوشتن کودکان مورد استفاده قرار می‌گرفته است، آنچنان که محسنی شیرازی از شاعران عصر صفوی می‌نویسد:

«سواد خواندنی اطفال از گلستان است^۱»

۸۳

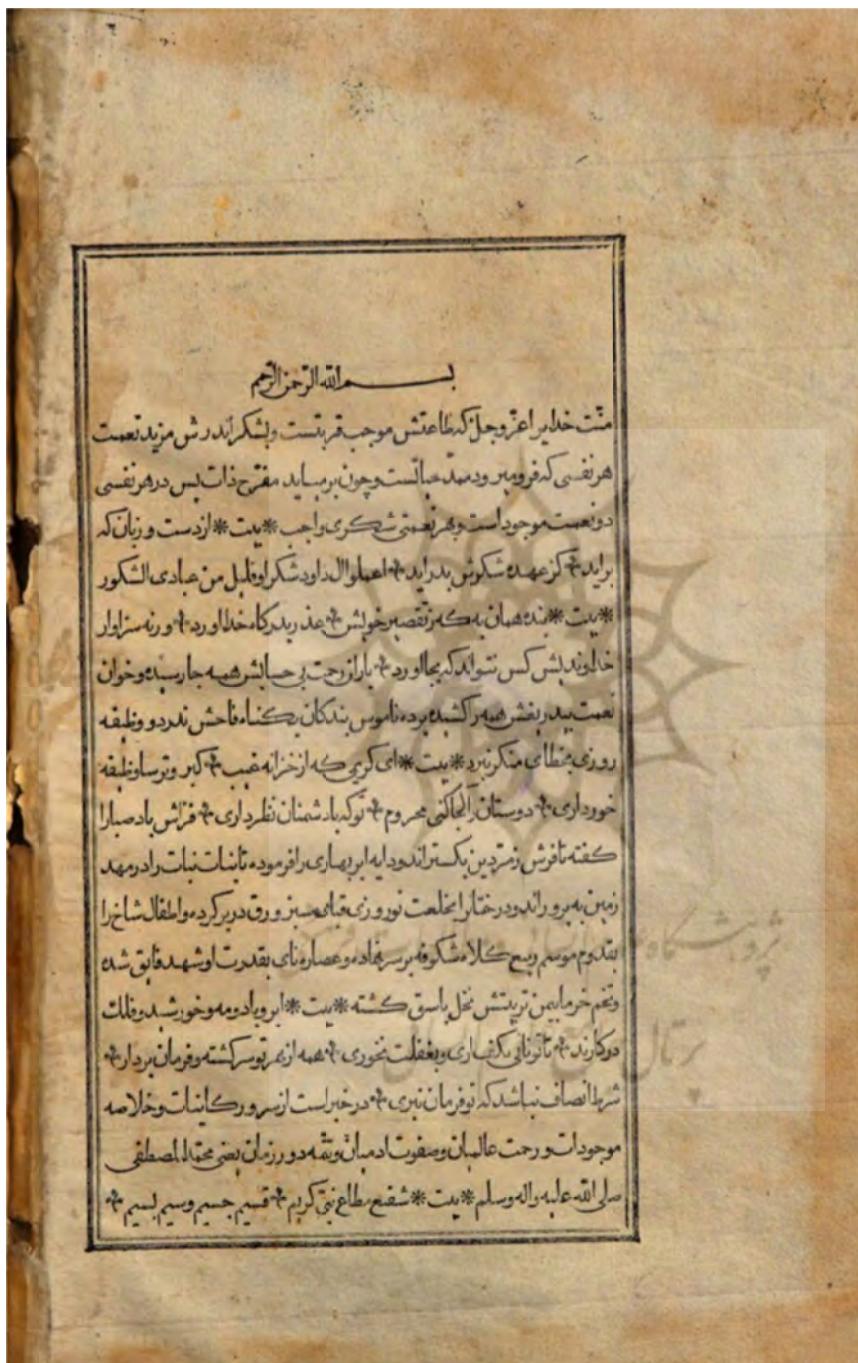
آینه پژوهش | ۲۰۸
سال | ۳۵ شماره ۴
مهر و آبان ۱۴۰۳

قابل ذکر است مطابق بررسی که در میان نسخه‌های خطی بر جای مانده در میان سالهای ۱۲۰۰ الی ۱۲۳۳ق در کتابخانه‌های مختلف ایران انجام دادیم، به هیچ نسخه خطی از کتاب گلستان سعدی که در آن روزگار در تبریز کتابت شده باشد برخورد نکردیم، این نشان‌دهنده آن است که این کتاب با وجود اهمیتش برای سوادآموزی اطفال یا در دسترس نبوده و یا به ندرت و به سختی در دسترس بوده است.

راه اندازی دارالانطباع دارالسلطنه تبریز امکانی فوق العاده برای تسهیل دسترسی به این کتاب است. طی گزارشی این آگاهی به ما رسیده است که کتاب گلستان در سال ۱۲۳۶ در شهر تبریز و توسط فردی به نام میرزا جعفر چاپ گردیده است.^۲ هرچند ما شناختی درستی از میرزا جعفر نداریم اما بنابر روایتی او همان میرزا جعفر منشی برادر میرزا صالح شیرازی است که پس از بازگشت از انگلستان دستگاه چاپ خریداری شده از آن دیار را در اختیار برادرش قرار داد و این چاپ از گلستان ماحصل زحمات او و احتمالاً تدبیر میرزا صالح شیرازی است. تاکنون نسخه‌ای از این چاپ گلستان شناسایی نشده است،

۱. ادبیات مکتب خانه‌ای ایران، ۸۸/۱.

2. Journal Asiatique, paris, vol.1, 1822, p185

۸۴
آینه پژوهش | ۲۰۸
سال ۳۵ | شماره ۴
مهر و آبان ۱۴۰۳

تصویر ۳. گلستان، مصلح الدین سعدی، تبریز، ۱۲۳۹ق (کتابخانه ملی ایرانیش)

اما همین گزارش کافی است تا یقین کنیم که در پس بازگشت میرزا صالح شیرازی به تبریز و با انتشار کتاب گلستان نقطه عطفی تاریخی در ایران رقم می‌خورد و بدین ترتیب آهنگ توسعه سوادآموزی در شهر تبریز و دیگر شهرهای ایران به صدا در می‌آید. گلستان سعدی بعد از آن در سالهای ۱۲۳۹ق و برای سومین بار در سال ۱۲۴۳ق در شهر تبریز به شیوه چاپ سربی بازنشر می‌گردد. انتشار چندباره این کتاب و البته بوستان سعدی به سال ۱۲۴۶ق حکایت از عزم جدی حاکمیت برای توسعه سوادآموزی با استفاده از ابزار چاپ دارد. کاملاً مشخص است که عباس میرزا نایب السلطنه در آن روزگار عزمی جدی برای آموخت خواندن و نوشتن زبان فارسی و تربیت کودکان در ایالت تحت حکومت خود و البته فرزندان دیگر شهرها داشته است.

۳- توسعه بهداشت و سلامت عمومی

رشد و توسعه یک جامعه در گرو سلامت آن جامعه است. عباس میرزا برخلاف پدرش فتحعلی شاه اعتماد قابل توجهی به پزشکان اروپایی داشت و همچنین یک نهضت جامع سلامت را در ذهن خود دنبال می‌نمود و از همین روند که تربیت پزشکانی بر بنای پزشکی غربی را دنبال می‌کرد. وی در اولین تلاش خود برای آموخت جوانان ایرانی فردی به نام میرزا حاجی بابا افشار را برای این منظور برای تحصیل به لندن می‌فرستد.^۱

محمد بن عبدالصبور خویی تبریزی معروف به حکیم که خود از پزشکان حاذق پژوهش یافته در دستگاه عباس میرزا قاجار بود در مقدمه کتاب مرکبات جوهريه که به امر عباس میرزا تدوین نموده است در خصوص توجه و دقت نظر عباس میرزا به موضوع علم پزشکی جدید و استفاده از داروهای جدیدی که در کشورهای غربی مرسوم بوده و گذر از طب سنتی و ارجحیت داروهای جوهري بر علفی این چنین می‌گوید:

«... چون طبع عالی و خاطر متعالی نقاب فلك جناب که مهبط الهام الهی و مخزن جواهر فراست و آگاهی است بایجاد کردن امور غریبه و اختراع نمودن آثار عجیبه رغبت کامل و توجه شامل داشت و بر صاحب این گونه عملها لطههای فراوان و

۱. او به همراه جوان دیگری با نام محمد کاظم به سفارش عباس میرزا هنگامی که سرهار فورد جونز پس از به پایان رساندن مأموریتش در ایران به انگلیس باز می‌گشت به انگلستان اعزام می‌شوند تا به آموخت طبابت مشغول گردد. رک: تاریخ و فرهنگ (اولین کاروان معرفت)، ۳۸۵.

مرحمتهاي بيكران مى نمود و جناب سلطنت مابيش باآن همه مشاغل جهانداري و شواغل كامكاری پيوسته اوقات شريف بترتيب از باب عقل و رعایت اصحاب فضل و اعلى لواء دين و احياء قوانين سيد المرسلين مصروف ميگردانيد بناء على ذلك در عهد آن وليعهد صاحبان هر شغل و عمل و كارگذاران هر پيشه و كار در فن خود ترقيههاي کرده پايه شعار خود را به اوج شعری رسانيدند و هر کس در صنعت و حرفت خود اهتمام تمام ورزیده جامع هنرهای گوناگون شدند از حسن تربیت نواب اشرف چندین گونه عملهای تازه و اختراعات جدیده در ممالک ايران بهم رسيد که يكى از آنها در عصر سلاطين سلف بظهور نیامده بود چه قدر ارباب فنون عجيبة و اضحت علوم غريبه که از ممکن خفاء بعرضه بروز درآمده منظور نظر عاطفت و احسان و شرفياپ نوازشهاي بيكران آنحضرت شدند از آنجمله در فن طبابت چندين نفر طبييان عاقل و كامل تربیت يافته مرحمتهاي نواب ارفع و اقدس گشتند که هريکي از ايشان ثانی اثنين جالينوس بلکه برهن زن اساس براکلسوس بوده در معالجه امراض و مداوای اعراض دعوى اعجاز احیاء رسم مسيحاميکنندگاهي بسياق معالجه اهل فرنگ جوهريات ادویه بکار ميبرند و گاهي باسلوب قدیم اهل ایران ادویه علفيه استعمال مينمايند الحاصل از يمن تربیت والا صفحه تبريز رشك روم و انگليس شده است و نظر براینكه دواهای جوهری که الحال در هفت قرال معمولست در ايران متداول نبود با اينکه از چند جهة بر دواهای علفی ايران ترجيح داشت چنانکه در مقدمه كتاب مذکور خواهد شد لهذا نواب ولا رامقصود اين شد که در اين ممالک نيز مشهور و در اطراف واکناف ولايات منتشر گردد تا اينکه از مرحمت بيعايت او که از لوازم رعيت پوری و عدالت گسترش است خلق كثيري ازاو منتفع و بهره مند گرددند و اين دواهای نوظهور تابروز نشور در بلاد ايران بيادگاري بماند و باعث حیوة چندين هزار هزار خلق باشد...^۱

۸۶

آينه پژوهش | ۲۰۸
سال ۳۵ | شماره ۴
مهر و آبان ۱۴۰۳

از جمله مهمترین اقدامات عباس ميرزا برای توسعه بهداشت عمومی دستور او برای انجام فراگير واكسيناسيون آبله در ايالت آذربایجان است. عمل آبله کوبی آنهم با چنین جمعیت گسترده‌ای اولین واكسيناسيون عمومی برای ايمان‌سازی جامعه آن روزگار آذربایجان است. اين پروژه گامی مهم در راستاي بالادردن سطح سلامت عمومی در

۱. مرکبات جوهریه، گ ۳-۴.

تصویر ۴. تصویر چاپ سنگی میرزا بابا حکیمباشی که توسط آدولف منتسل چاپ و انتشار یافته است (موزه ارمیتاژ)

جامعه است. عباس میرزا که بیش از یک دهه قبل و تحت نظر پژوهشک مخصوص خود جان کارمک فرزندان خود را آبله کوبی نموده و از منافع ایکار کاملاً مطلع است، دستور می‌دهد تا نسبت به انجام واکسیناسیون عمومی کودکان ایالت تحت حکومت اقدام شود. حکیم خوئی داستان واکسیناسیون فرزندان عباس میرزا و این واقعه تاریخی مهم را اینچنین در مقدمه کتاب خود بازگو می‌کند:

«... مطابق سال همایون فال هزار و دویست و بیست و هشت هجری در اولاد امجاد آنحضرت که امیرزادگان والاشأن بودند این عمل جدید را بکار برده بیاری

باری مطلوب بحصول پیوسته لله الحمد از آن زمان الی الان در هیچ کدام از امیرزادگان اعادة مرض آبله نشده صغاراً او کباراً صحیح و سالم صحیح المنظر و وجیه المظہر هستند اباقاهم الله الملک المبین الی یوم الدین پس چون بررأی خورده بین اشرف والا بتجریبه و عیان ثابت واضح شد که فی الحقیقہ این عمل جدید معدل و مقلل فساد آبله است لهذا از بابت لطف و رافت که شیوه رعیت پروری و عدالت گسترشیست طبیب مزبور را مأمور ساختند ک عمل مرقوم را تعلیم کهف الحاج والمعتمرين حاجی بابا نام که از منسوبان حضرت بود کند و آنهم در کل اطفال رعایا و غیرها اجرای عمل مذکور نماید تا نفوس غیر متناهیه از صدمات این مرض سالم و از مخاویف هلاکت درمان باشند...^۱

حکیم خوئی ضمن تمجید از نوادری های عباس میرزا برای پیشرفت و آبادانی هرچه بیشتر ایران شیوه آبله کوبی را اینچنین شرح می دهد.

« چون پیوسته ابداع صنایع عجیب و اختراع بدایع غریبیه در ممالک محروسه ایران صانها اللہ عن الحدثان مطعم نظر و مطرح بصر ظل اللهی بود، لهذا نواب والا بتربیت اصحاب صنعت و ارباب حرفت پرداخته از برکت التفات و توجه او هریشه در مظہر هزار هتر شد از آنجلمه در فن طبابت چندین گونه امور غریبیه ایجاد کرده شد که این رساله را حوصله آن نیست که از عهده شرح آنها برآید اعظم آنها که آن حضرت در اتمام آن اهتمام تمام داشت عمل آبله زدن بود باین نحو که از آبله گاو جراحت و ریم بردارند و در عضوی از اعضای طفلى بزنند که آن طفل هنوز آبله در نیاورده باشد و این عمل باعث بروز دانهای چند و دملهای کوچک میگردد که ظهور آنها در بدن طفل باعث این میشود که آن طفل دیگر با آبله در نمی آورد و من بعد مادم الحیوة از اعادت و سرایت مرض آبله مأمون و از آفات خطربناک این علت ردیه و مادة خبیثه محفوظ و مصون میماند^۲ »

عباس میرزا به کارمک دستور می دهد تا شیوه آبله کوبی را به حاجی بابا افشار که طب رادر لندن آموخته و پس از بازگشت به سمت حکیم باشی در دستگاه عباس میرزا مشغول به کار گشته بیاموزد و بدین ترتیب او تحت آموزش کارمک این فن را آموخته و در سال

۱. تعلیم نامه در عمل آبله زدن، گ ۵ ر.
۲. همان، گ ۲ ر.

۱۲۴۳ از طرف عباس میرزا مأمور می شود تا عمل آبله کوبی را بر روی کل اطفال آن روزگار آذربایجان انجام دهد. و مطابق آنچه حکیم خوئی اعلام می کند قریب هشتاد هزار نفر کودک با مایه آبله گاوی واکسینه می شوند^۱.

بعد از این واقعه است که عباس میرزا متصرف توسعه بهداشت و سلامت عمومی در سراسر ایران می گردد. اما این موضوع در جامعه سنتی آن روزگار به آسانی قابل تسری نیست. او به خوبی با رسانه چاپ و تأثیر آن بر جامعه آشناست. موضوعی که پیشتر در قضیه تقویت ارتش نیز مورد بهره برداری حاکمیت قرار گرفته است. گام مهم دیگری در رشد هرچه بیشتر جامعه آن روزگار اما اینبار از جهت پزشکی و سلامت است.

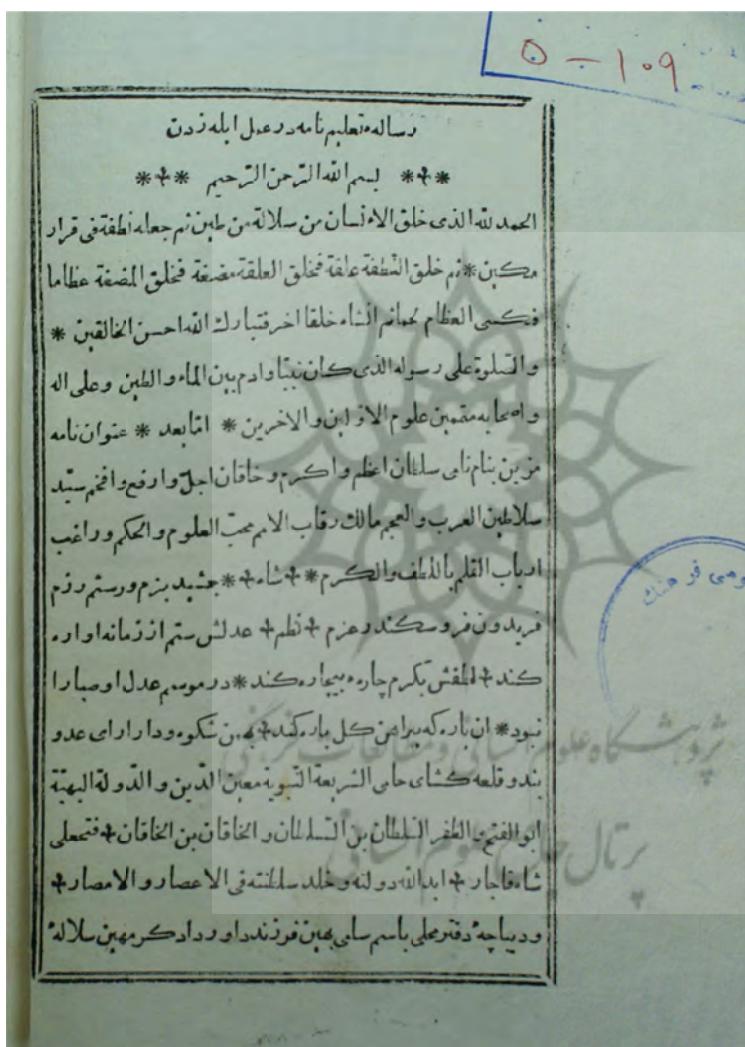
«چون منظور نظر اکسیر اثر نواب اشرف این بود که ترویج اینعمل عام البلوی کند وصیت منافع او را بگوش خاص و عام رساند و در هر یکی از ازمنه و اعصار در کل بلاد و امصار باعث حیوة چندین هزار هزار گردد و این امر أهم تا بانقراضن عالم بنحو اتم در صفحه قدم بماند لهذا کمترین بنده محمد بن عبدالصبور خویی المولد تبریزی الموطن طبیب متطلب را مأمور نمود که کیفیت این امر عظم را که مصالح دین و دولت و ملک و رعیت در ضمن اوست تحریر و تسطیر نماید تا اینکه باین سبب از صفحه روزگار محو نگردد»^۲

عباس میرزا از محمد بن عبدالصبور تبریزی خوئی می خواهد که دست به ترجمه و تدوین رساله ای در موضوع آبله کوبی بزند. کاملاً مشخص است که حکیم خوئی بسیار هدفمند و چه بسا با مشورت شخص عباس میرزا دست به نگارش این کتاب زده است، با مطالعه مقدمه این رساله به روشنی مشخص می گردد که هدف حاکمیت از نگارش و بعدتر چاپ این رساله، هم تشریح خدمات عباس میرزا در عرصه بهداشت عمومی و هم تشویق مردم دیگر شهرها برای همراهی و همکاری جهت توسعه واکسیناسیون آبله است.

چنانچه پیش از این اشاره شد او در ابتدای این کتاب و طی فصلی با عنوان «در کیفیت رسیدن عمل آبله زدن از ممالک انگلته بعض بلاد ایران و رواج دادن نواب اشرف او را سبب تألیف این رساله» ضمن اشاره به چگونگی انتقال این دانش از اروپا به ایران و واکسینه کردن

۱. همان، گ ۸ پ.
۲. همان، گ ۵ ر.

فرزندان عباس میرزا به دنبال نوعی اعتمادسازی عمومی برای فرگیر کردن آبله کوبی است. حکیم خوئی در غرہ شوال سال ۱۲۴۳ق دست به ترجمه و نگارش این رساله زده و با استفاده از رساله^۱ دکتر جان کورمیک^۲ کتاب خود را تهیه و تنظیم نموده است.

تصویر ۵. رساله تعلیم نامه در عمل آبله زدن، حکیم خوئی، تبریز، ۱۲۴۵ق (کتابخانه شهرداری اصفهان)

۹۰

آینه پژوهش | ۲۰۸
سال ۳۵ | شماره ۴
مهر و آبان ۱۴۰۳

1. Smallpox Inoculation and the Need for its Universal Use.
2. John Cormick.

او در ضمن این کتاب ضمن برشمردن عدد افرادی که در کشورهای مختلف مورد آبله کوبی قرار گرفته‌اند به عدد اطفالی که در آذربایجان و شهرها و روستاهای توابع آن نیز که تعدادشان به هشتاد هزار نفر می‌رسد اشاره می‌کند.

«شماره اطفالی که در آذربایجان بحکم نقاب اشرف آنها را آبله گاوی زده‌اند و در روزنامه‌ها ثبت شده است باین تفصیل است که از دارالسلطنه تبریز داخلًا و خارجًا بیست و پنج هزار نفر تخمیناً و از محالها و قریهای او پانزده هزار و پانصد و چهل و یکنفر و از دارالصفای خوی و دهات او هشت هزار و دویست و چهارده نفر و از ارومیه و اطراف او شش هزار و بیست و پنج نفر و از مراغه پنج هزار و سی و هفت نفر و از محال ارونق هزار نفر و از سنندج و توابع او هجده هزار نفر خلاصه سخن از کل بلاد آذربایجان و قری و قصبات او قریب بهشتاد هزار نفر طفل را با مایه آبله گاوی آبله زده‌اند و در فرد واحد تخلف نکرده بلکه در کل این همه اطفال بغايت مؤثر شده و در يك نفر از اينها بيماري آبله عود نکرده است و غرض مترجم از شمردن عدد اطفال هفت قرال و تفصیل دادن شماره اطفال آذربایجان آنست که طبیبان ایران از این عمل اطمینان بهم رسانند و مطلقاً دغدغه و تشویش نکنند و بدانند که این عمل مبارک در دست حکماء فرنگ و انگلیز و سایر قرالها چندین هزار بار تجربه و امتحان شد و مطلقاً تخلف نکرد پس باید که حکما در این عمل جد و جهد نمایند و سعی بليغ کنند که بندگان خدا از اين هلاکت بسلامت بمانند و در عملی که منافع کل عالم در ضمن او موجود است لجاجت نورزنند و انصاف را از دست ندهند...»^۱

مرحله بعدی و اصلی برای بهره‌بری ازین کتاب چاپ و انتشار آن است. این مهم بر عهده علی بن حاج محمد حسین المرحوم تبریزی مشهور به امين الشرع که نظام امور باسمه خانه دارالسلطنه تبریز بوده گذاشته می‌شود و او موفق می‌گردد که در تاریخ ۲۸ شعبان سال ۱۲۴۵ق آنرا چاپ و منتشر نماید. شکی نیست که با انتشار و توزیع این کتاب در ایالت آذربایجان و دیگر شهرهای ایران موضوعی جدید و مهم در سطحی

۱. همان، گ ۷.

واسیع در میان طبیبان سنتی، حاکمان و مردم مطرح و به شکلی مسأله واکسیناسیون آبله، عمومی و اعتمادسازی می‌گردد، موضوعی که تشریح آن بدون استفاده از رسانه چاپ یا امکان پذیر نبوده و یا بسیار سخت می‌نمود.

جدول (۱): کتاب‌های چاپ سربی منتشره در تبریز تا پایان دوره فتحعلی‌شاه قاجار

شماره	عنوان کتاب	نویسنده	موضوع	سال نشر
۱	رساله جهادیه	میرزا عیسی قائم مقام فراهانی	فقه شیعه	۱۲۳۳ق
۲	رساله جهادیه	میرزا عیسی قائم مقام فراهانی	فقه شیعه	۱۲۳۴ق
۳	گلستان	مصلح الدین سعدی شیرازی	ادیبات فارسی	۱۲۳۷ق
۴	گلستان	مصلح الدین سعدی شیرازی	ادیبات فارسی	۱۲۳۹ق
۵	مآثر سلطانی	عبدالرزاق مفتون دنبی	تاریخ قاجار	۱۲۴۱ق
۶	أبواب الجنان	محمد رفیع واعظ قزوینی	اخلاق اسلامی	۱۲۴۱ق
۷	گلستان	مصلح الدین سعدی شیرازی	ادیبات فارسی	۱۲۴۳ق
۸	تعلیم‌نامه در عمل آبله زدن	محمد بن عبدالصبور حکیم خویی	پزشکی	۱۲۴۵ق
۹	بوستان	مصلح الدین سعدی شیرازی	ادیبات فارسی	۱۲۴۶ق

۹۲

آینه پژوهش | ۲۰۸
سال ۳۵ | شماره ۴
مهر و آبان ۱۴۰۳

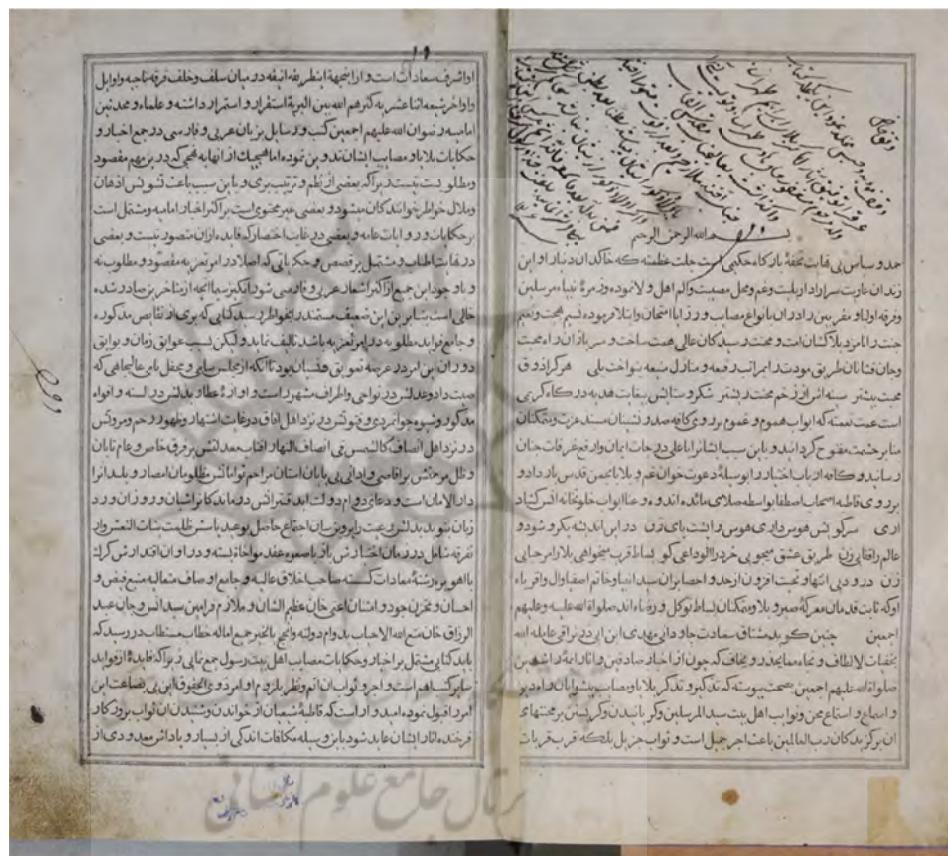
انتقال صنعت چاپ سربی به طهران

میرزا زین‌العابدین تبریزی که طراح حروف و گرداننده اصلی دارالانطباع تبریز بود، توسط فتحعلی‌شاه به طهران فراخوانده می‌شود تا صنعت چاپ را در پایتخت راه‌اندازی نماید. او در حدود سال‌های ۱۲۳۷-۸ق. چاپخانه خود را در شهر طهران بنا می‌کند و آنچه تا به امروز به عنوان اولین محصول چاپی از این چاپخانه سلغ داریم، کتابی با نام مُحرق القلوب نگاشته محمد مهدی بن ابوذر نراقی (۱۱۲۸-۱۲۰۹ق) است، که در ماه صفر سال ۱۲۳۹ق چاپ و منتشر می‌گردد.^۱

۱. برای اطلاع بیشتر در خصوص آغاز چاپ و انتشار کتاب در طهران رجوع کنید به: چاپ نوشت (۹): اولین کتاب چاپ سربی طهران، مجید جلیسه، آینه پژوهش، سال سی و چهارم، شماره ۴ (پیاپی ۲۰۲)، مهر و آبان (۱۴۰۲)، صص ۴۹-۷۲.

چاپ سربی در خدمت مذهب و طبقه عالمن دینی

انتشار کتاب *محرق القلوب* که محتوایی کاملاً متفاوت با آنچه تا پیش ازین در تبریز منتشر شده دارد، این موضوع را به ما گوشزد می‌کند که قرار است صنعت چاپ در دارالخلافه طهران با آنچه در دارالسلطنه تبریز اتفاق افتاده کاملاً متفاوت باشد.

تصویر ۶. صفحات آغازین کتاب *محرق القلوب*، ملامهدی نراق، طهران ۱۲۳۹ق (کتابخانه آستان قدس رضوی، مشهد)

جمله معروف فتحعلی شاه که «سلطنت ما به نیابت از مجتهدان عهد است و ما را به سعادت خدمت ائمه هادین مهتدین سعی و جهد است^۱» را می‌بایست در همه شئون حکمرانی فتحعلی شاه در نظر گرفت و از همین روست که فتحعلی شاه قاجار را به عنوان

پادشاهی متشرع و روحانیت‌گرامی شناسیم. فتحعلی‌شاه قاجار از زمانی که بر تخت سلطنت می‌نشید برای کسب مشروعیت و تحکیم بنیان سلسله قاجار، سیاست همراهی و نزدیکی با علمای وقت را دنبال کرده و از همان ابتدای سلطنت سعی می‌نمود که خود را در منظر علمای شیعه یک پادشاه مؤمن جلوه دهد^۱ و تا حد زیادی در این موضوع به موفقیت دست یافته و افتخار می‌کرد که سلطنتش به نیابت از مجتهدین عصر است.^۲ او همواره خود را به عالمان دینی نزدیک و به آنها خدمت می‌نمود و با توسعه فضاهای مذهبی چون مساجد، تکایا و مدارس دینی خدمت قابل توجهی به جامعه مذهبی و طبقه روحانیت در آن روزگار نمود.

فتحعلی‌شاه با همین روحیه مذهبی و سیاست روحانیت‌گرایی است که ابزار چاپ و نشر را کاملاً در خدمت مذهب و جوامع مذهبی خاصه حوزه‌های علمیه قرار می‌دهد. طی حدود ۱۰ سال انتشار کتاب در طهران دوره فتحعلی‌شاهی هیچ خبری از توسعه ارش، سوادآموزی و یا بهداشت و سلامت عمومی مبتنى بر استفاده از رسانه چاپ دیده نمی‌شود. در این دوران بهره‌مندی جامعه با سواد از این صنعت تنها و تنها به آگاهی از مطالب دینی و مذهبی و تسهیل انجام فرایض دینی همچون خواندن قرآن و یا ادعیه محدود می‌گردد. یعنی برخلاف سیاست عباس میرزا در دارالسلطنه تبریز، که صنعت چاپ را در خدمت جمیعت کثیری از جامعه قرار داده بود. در دارالخلافه طهران تنها بخش محدودی از جامعه یعنی افراد با سواد مذهبی و بالاخص طلاب علوم دینی هستند که می‌توانند منافعی از این صنعت کسب نمایند.

هزینه گزاف تولید و انتشار کتاب‌ها در پایتخت توسط منوچهرخان معتمدالدوله گرجی (د: ۱۲۶۳ق) پرداخت می‌گردد و کتاب‌ها با قیمتی مناسب و چه بسا پائین و رایگان به دست مذهبیون می‌رسد و به مناسبت همین پشتونانه مالی است که انتشار آثار مذهبی در طهران از سرعت و حجم بیشتری نسبت به آنچه در تبریز رخ می‌داد برخوردار است.

فتحعلی‌شاه قاجار برخلاف فرزندش عباس میرزا نایب السلطنه که نگاهش به غرب و به دنبال انتقال انواع صنایع و فن‌آوری‌های جدید کشورهای اروپایی به ایران بود، با دنبال

1. Religion and State in Iran, 46.

2. روضه الصفا، ۷۱۵۱۵/۱۳

کردن سیاست پادشاهان صفوی تنها رضایت عالман و مراجع شیعی را دنبال می‌کرد. وی در این مسیر آنچنان موفق بود و به چنان مقبولیتی دست یافت که بزرگان دینی آن روزگار به تمجید و تبجیل او پرداختند.

بر حسب همین مراودات بود که سیاستگذاری چاپ و انتشار و به قولی دارالطباعه و باسمه خانه طهران بر مبنای چاپ و انتشار کتاب‌های دینی از مشهور علمای خلف و معاصر گذاشته شد. بر مبنای همین سیاست جامعه مخاطب کتاب‌های چاپ شده در طهران از طیف گسترده و متنوع جامعه به تنها بخش اندکی از آن یعنی طلاب و روحانیون و جامعه مذهبی تقلیل پیدا می‌کند. هدف گذاری دارالطباعه طهران انتشار آثار مذهبی کلاسیک و از طرف دیگر انتشار آثار عالمان و مراجع شناخته شده معاصر بود.

این چاپخانه در اولین گام کتاب محرق القلوب ملامهدی نراقی (۱۲۰۹-۱۱۲۸ق) را چاپ می‌نماید. فرزند نویسنده این کتاب یعنی ملااحمد نراقی (۱۲۴۵-۱۱۸۵ق) از روحانیون پنفوذ آن روزگار و بسیار مورد توجه فتحعلی شاه قاجار است.^۱ چاپ و انتشار این کتاب با سیاست توسعه عزادری امام سوم شیعیان علیله که توسط فتحعلی شاه قاجار دنبال می‌شد بسیار همخوان و هم راستا بود. همچنین در راستای تقویت مذهب تشیع در برابر تسنن است که کتاب رساله حسنه در چندین نوبت چاپ و منتشر می‌شود.^۲ این کتاب برای اولین بار در دوره فتحعلی شاه و به تاریخ جمادی الثانی سال ۱۲۳۹ق در طهران و توسط میرزا زین العابدین تبریزی و با سرمایه گذاری منوچهرخان گرجی چاپ و منتشر می‌گردد. ورود منوچهرخان معتمدالدوله گرجی به عنوان سرمایه گذار و حمایتگر مالی از کتاب‌های چاپ سربی منتشره در طهران و بعدتر اصفهان و همدان با همین کتاب آغاز می‌گردد و با پشتونه مالی اوست که در دوره فتحعلی شاه قاجار و بعدتر محمد شاه قاجارده‌ها عنوان کتاب در تیرازهای بالا چاپ و منتشر می‌شود. موضوع تقویت شیعه و بنیان‌های فکری

۱. برای اطلاع بیشتر درین خصوص رجوع کنید به: چاپ نوشت (۹): اولین کتاب چاپ سربی طهران، مجید جلیسه، آینه پژوهش، سال سی و چهارم، شماره ۴ (پیاپی ۲۶)، مهر و آبان، ۱۴۰۲، صص ۷۲-۴۹.

۲. رساله حسنه در مسأله امامت به نگارش درآمده است. در این رساله کثیری به نام حسنه که نخست کافر بوده و بعد اسلام آورده در محضر هارون الرشید در باب درستی مذهب شیعه و ابطال مذاهب اهل سنت بحث و مناظره کرده است. در نسبت به مؤلف و حتی زبان اصلی این رساله تزدیدهای فراوانی وجود دارد. جهت اطلاع بیشتر رجوع کنید به: مأخذشناسی ابوالفتوح رازی، ۴۰/۱.

مردم آنچنان در این دوره برای حاکمیت اهمیت پیدا می‌کند که در همان سال‌های آغازین نشر در طهران کتاب حق الیقین علامه مجلسی به سال ۱۲۴۱ق نیز چاپ و انتشار می‌یابد. کتابی به زبان فارسی در اصول دین که علامه مجلسی در آن با استناد به آیات و اخبار و ادلئ عقلی به اثبات توحید، نبوت، امامت و معاد پرداخته است و بالاخص موضوع امامت در این کتاب بیشترین حجم را به خود اختصاص داده است. صنعت چاپ در این دوران در قبضه انتشار آثار این عالم سرشناس و شناخته شده صفوی است. کتاب‌های او یکی پس از دیگری در طهران و بعدتر اصفهان چاپ و منتشر می‌شود.

علامه مجلسی به عنوان یکی از شاخص‌ترین عالمان دینی عصر صفویه که مورد احترام پادشاهان آن دوران و بسیاری از عالمان همعصر خود تا روزگار قاجار بود، و چه بسا دیدگاه‌های او در خصوص «سلطنت مشروعه» نیز مورد توجه برخی از عالمان این دوران و حتی شخص فتحعلی‌شاه قاجار می‌گرفته است. اور کتاب عین‌الحیات می‌نویسد:

«بدان که حق تعالی هر کس را در این دنیا سلطنتی داده، چنانچه منقول است کلکم راع و کلکم مسئول عن رعیته و در قیامت از سلوک او با رعیتش سؤال خواهد فرمود. چنانچه پادشاهان را بر رعای خود، امیران و وزیران را بر بعضی از رعایا و ارباب مزارع و اموال را بر جمعی از بزرگان و اصحاب بیوت، خدم، ازواج و اولاد را بر غلامان، کنیزان، خدمتکاران، زنان و فرزندان، حق مالیکت و قیمومت کرامت فرموده... پس هیچ‌کس در دنیا نیست که بهره از ولایت و حکومت نداشته باشد»^۱

از دیگر دلایلی که آثار علامه مجلسی در آن روزگار توسط حکومت چاپ و منتشر می‌گردد، چه بسانفوذ و سفارش میرمحمد مهدی بن مرتضی خاتون آبادی (۱۲۶۳-۱۱۸۵) از نوادگان علامه مجلسی است. او از جمله عالمان دینی بود که در اصفهان به تدریس و اقامه جماعت اشتغال داشت. فتحعلی‌شاه قاجار پس از وفات امام جمعه تهران، در ۱۲۳۶ق وی را به تهران فراخواند و ضمن تکریم فراوان به امامت جمعه این شهر منصوب کرد. میرمحمد مهدی بن مرتضی خاتون آبادی، مشهور به آقابزرگ، در فقه و حدیث تبحر داشت و نخستین امام جمعه تهران از این خاندان بود.^۲

۱. عین‌الحیات، ۶۴۰.

۲. دانشنامه جهان اسلام، ۵۹۴/۱۴.

در همین دوران برای اولین بار در جهان اسلام شاهد چاپ و انتشار کتاب آسمانی مسلمانان یعنی قرآن هستیم. تا پیش ازین تمامی چاپ‌های منتشره از این کتاب در سرزمین‌های اروپایی و یا امپراطوری روسیه صورت گرفته است. اما میرزا زین‌العابدین تبریزی با تسلط و تخصصی که بر خط نسخ فارسی و طراحی و ساخت حروف دارد، موفق به ابداع خط نسخی معرب و زیبا می‌گردد که نتیجه آن انتشار قرآنی معرب و زیبا در سال ۱۲۴۲ق در طهران است.^۱ قرآن در این دوره حداقل سه بار دیگر به شیوه چاپ سربی و در طهران منتشر می‌گردد^۲ و همچنان اولین قرآن و اولین کتاب چاپ سنگی نیز در تبریز و به سال ۱۲۴۹ق. در دوره فتحعلی‌شاه قاجار منتشر می‌شود.^۳

تصویر 7. تصویر دو صفحه پایانی قرآن، تهران، ۱۲۴۲ق (کتابخانه مجلس)

بجز توجه ویژه‌ای که به انتشار قرآن در این دوره می‌گردد، برای اولین بار در همین دوره یکی از شاخص‌ترین کتب دعایی نا آن روزگار یعنی زادالمعاد علامه مجلسی نیز چاپ و

۱. نخستین قرآن چاپ سربی و نخستین قرآن چاپ سنگی در ایران، ۱۴۸-۱۶۴.

۲. نخستین‌های چاپ ایران، ۱۲۳ و ۱۲۴ و ۱۲۵.

۳. تاریخ چاپ سنگی اصفهان، ۷۵.

منتشر می شود. این کتاب نیز به شیوه ای متفاوت و معرب در سال ۱۲۴۴ق در طهران توسط میرزا زین العابدین تبریزی منتشر می شود. کتابی که پیش از چاپ نیز بسیار مورد توجه مسلمانان شیعه قرار داشت و در کنار قرآن و برای انجام عبادات روزانه مورد استفاده قرار می گرفت.

از طرفی دیگر برای تقویت بنیان های فقهی طلاب علوم دینی کتاب معروف اشارات الأصول نگاشته محمدابراهیم کرباسی (۱۲۶۲-۱۱۸۰ق) از شاگردان مبرز میرزا قمی و از عالمان شناخته شده و سرشناس اصفهان در آن روزگار چاپ و انتشار می یابد. کتابی که هم توسط خود او و هم دیگر عالمان در اصفهان و دیگر شهرهای شیعه تدریس می گردد^۱. این کتاب که یکی از مهمترین آثار کرباسی است بواسطه چاپ و انتشارش آنچنان شهرت پیدا می کند که از آن پس کرباسی را با لقب صاحب اشارات می شناسند.

جدول شماره (۲): فهرست کتابهای چاپ سربی منتشر در تهران تا پایان دوره فتحعلی شاه قاجار

عنوان کتاب	نویسنده	موضوع کتاب	سال نشر
محرق القلوب	ملامهدی نراقی	واقعه کربلا	۱۲۳۹ق.
رسالة حسنيه	ابوالفتح رازی	کلام شیعه	۱۲۳۹ق
حيات القلوب	علامة مجلسی	تاریخ پیامبران	۱۲۴۰ق
عين الحيات	علامة مجلسی	احادیث شیعه	۱۲۴۰ق
جلاء العيون	علامة مجلسی	تاریخ ائمه	۱۲۴۰ق
حق اليقين	علامة مجلسی	کلام شیعه	۱۲۴۱ق
حيات القلوب	علامة مجلسی	تاریخ پیامبران	۱۲۴۱ق
قرآن	-	كتاب آسمانی	۱۲۴۲ق
زادالمعاد	علامة مجلسی	ادعیه	۱۲۴۴ق
قرآن	-	كتاب آسمانی	۱۲۴۵ق

۹۸

آینه پژوهش | ۲۰۸
سال ۳۵ | شماره ۴
مهر و آبان ۱۴۰۳

۱. شیخ مهدی کجوری شیرازی (۱۲۱۷-۱۲۹۳ق) از جمله افرادی بود که به تدریس اشارات الأصول در شیراز می پرداخته است چنانچه محمد بن سلیمان تنکابنی این موضوع را اینچنین نقل می کند که «روزی در مجلس وعظ در اصفهان حقیر هم نشسته بودم که حاجی کلباسی تعریف از تأییفات خود فرمود و گفت از آنجمله ملائی در شیراز پیدا شده که اشارات مراتدیریس میکند و جمعیت بسیار در مجلس درس او حاضر میشوند» رک: قصص العلماء، ۱۶.

عنوان کتاب	نویسنده	موضوع کتاب	سال نشر
إشارات الأصول	محمدابراهیم کلباسی	أصول فقه شیعه	۱۲۴۵
قرآن	-	كتاب آسمانی	۱۲۴۶ق
قرآن	-	كتاب آسمانی	۱۲۴۷ق
حلية المتقيين	علامة مجلسی	احادیث شیعه	۱۲۴۸ق
رسالة حسینیه	ابوالفتح رازی	کلام شیعه	۱۲۴۸ق

انتقال صنعت چاپ به پایگاه دینی آن روزگار شهر اصفهان

اصفهان دوره قاجار مرکز عمده تجمع مجتهدان ایران و پایتخت فقهی و حوزوی کشور و به زبانی دیگر در آن روزگار دارالعلم شرق به شمار می‌رفت. حضور عالمان و مراجع بزرگی همچون ملاعلی نوری (د: ۱۲۴۶ق)، حاج محمدابراهیم کلباسی (د: ۱۲۶۲ق) و سید محمدباقر شفتی (د: ۱۲۶۰ق) در این شهر، همچنین اقبال طالبان علوم دینی به تحصیل و تلمذ نزد این عالمان موجب رونق حوزه‌های علمیه و کثرت روحاًنیون در این شهر می‌گردد، تا جایی که نقل می‌شود که در سال ۱۲۵۰ق هنگام آخرین سفر فتحعلی‌شاه قاجار به اصفهان بیش از چهارصد عالم برای خوشامدگوئی به پیشباز او رفتند.^۱

فتحعلی‌شاه قاجار بعد از عزل عبدالله خان امین‌الدوله از حکومت اصفهان به سال ۱۲۴۰ق فرزند خود محمدمیرزا را که در آن روزگار دوازده سال بیش نداشت با پیشکاری یوسف خان گرجی به حکومت اصفهان منصوب و او را به سیف‌الدوله ملقب کرد.^۲ فتحعلی‌شاه قاجار در این دوره طلایی توجهی ویژه بدین شهر مبدول داشته و دستور راه‌اندازی یک چاپخانه چاپ سربی در این شهر را صادر می‌کند. این چاپخانه زیر نظر فردی با نام عبدالرزاق اصفهانی- از شاگردان میرزا زین‌العابدین تبریزی- فعالیتش آغاز می‌گردد و طی عمر کوتاه فعالیتش ۱۲۴۹-۱۲۴۶ق) موفق به چاپ و انتشار شش عنوان اثر شاخص دینی در این شهر و البته همدان می‌شود.

۱. دین و دولت، ۱۰۶ و ۱۰۷.

۲. ناسخ التواریخ، ۳۵۰/۱؛ حقایق الاخبار ناصری، ۱۷/۱.

اولین کتابی که در این چاپخانه چاپ و منتشر می‌گردد کتاب وجیزه نگاشتهٔ محمد جعفر بن محمد صفی فارسی (۱۲۰۰-۱۲۸۰ق) است. وجیزه برگزیده‌ای از کتاب تحفة الأبرار محمد باقر بن محمد تقی شفتی بیدآبادی (۱۱۷۵-۱۲۶۰ق) است. کتابی درباره اقسام نمازو و امهات مسائل مربوط به آن است که توسط شاگرد او یعنی محمد جعفر فارسی تلخیص و به وجیزه معنوں شده است^۱.

«هواهُ اللَّهُ تَعَالَى»

در عهد دولت روزافزون و زمان سلطنت ابد مقرون اعلیٰ حضرت قدرقدرت قضاشوکت شاهنشاه مالک رقاب سپهر قدر قمر کاب قطبِ فلکِ مكرمت و بختیاری مرکز دایرة شریعت گسترشی و جهانداری خورشید آسمان عظمت و شهریاری سایه عاطفت جناب باری پادشاه عادل باذل ابرکف دریادل ظل بیزان و شاهنشاه شهنشاه نژاد که ندارد دو جهان پیش کفش مقداری آنکه حفظش زپی دفع حوادث هردم کرد معمورة اسلام کشد دیواری و هو السلطان الأعظم والخاقان الأعدل الأكرم ملک ملوک العالم غوث الدین والدین غیاث الاسلام والمسلمین اجل الملوك والسلطانین قهرمان الماء والطین مالک الممالک بالارت والاستحقاق ناصر أحكام الشريعة في الاطراف والآفاق المجاهد في سبيل الله والغازي لدین الله کامل نسخه دارالطبعاع وجود و جامع صحيفه اطوار موجود السلطان بن السلطان بن السلطان والخاقان بن الخاقان بن شاه زمانه فتحعلی شاه کآفات در پیش رأی انورش از ذره کمتر است لازالت آیات اجلاله مدادامت الافلاک دوار او البحوم سیارا که اکثر صنایع بدیعه و آثار غریبیه بلاد بعیده و قریبیه از یمن طالع فرخنده مطالع پادشاه عالمگیر در مملکت ایران حفظه الله عن نوایب الحدثان شایع بود مگر صنعت طبع و تمثیل که در عقدة تعویق و تأخیر منده بود بحمد الله که آنهم بحکم محکم سلطانی و سعی و التفات نواب جلالت و نبالت دستگاه مقرب الخاقان منوچهرخان زید اجلاله بسعی و دست رنج اقل خلق الله عبدالرزاق اصفهانی کتبی که اکثر مردم از آن منتفع گردند مطبوع آمد امید که در نظر ارباب دانش مطبوع آید و چون دانستن مسائل نماز از اهم مطالب و اتم مقاصد است و سعی در ترویج و تکمیل آن

۱۰۰

آینه پژوهش | ۲۰۸
سال ۳۵ | شماره ۴
مهر و آبان ۱۴۰۳

موجب برکت و میمانت است تیمناً و تبرکاً ابتدا باین رساله فارسی که در مسائل نماز از کتاب تحفة الابرار من تالیفات جناب شامخ الالقاب حقایق و معارف انتساب شریعت و هدایت مآب حاوی الفروع والاصول جامع المعقول والمنقول فخر الفقهاء والمجتهدين معین الاسلام والمسلمین المولی الاعظم والمقتدی الافخم ومطاع العرب والعلم المشهور اسمه فی جميع اقطار العالم شمساً لغلك السیادة والتجلابة والفحامة والجلالة والشرفه وبدر السماء العلم والفضيلة والاجتهاد والفقاهة مجتهد العصر والزمان کهف الحاج الحاج السید محمد باقر اطآل الله بقائه شده که عمول به عامة مؤمنان گردد باضمام سؤالات چند و جواب آنها که اکثر آنها از مسائل طهارتست حسب الاذن والرخصه والترغيب والتأکید از آن جناب در دارالسلطنه اصفهان مطبوع شد اميد که کافه مردمان از مطالعه آن بهره مند گرددند بالنبي وآلہ الامجاد في شهر محرم الحرام (۱۲۴۶)»

این کتاب اولین رساله عملیه یکی از مراجع صاحب نام آن روزگار در ایران است که در شهر اصفهان چاپ و منتشر می گردد و چنانچه در انتهای مقدمه آن آمده هدف از انتشار این کتاب انتفاع اکثر مردم است. در همین مقدمه تصریح می گردد که این کتاب با اجازه سید حجۃ الاسلام شفتی و با تشویق و تأکید او چاپ و منتشر شده است.^۱

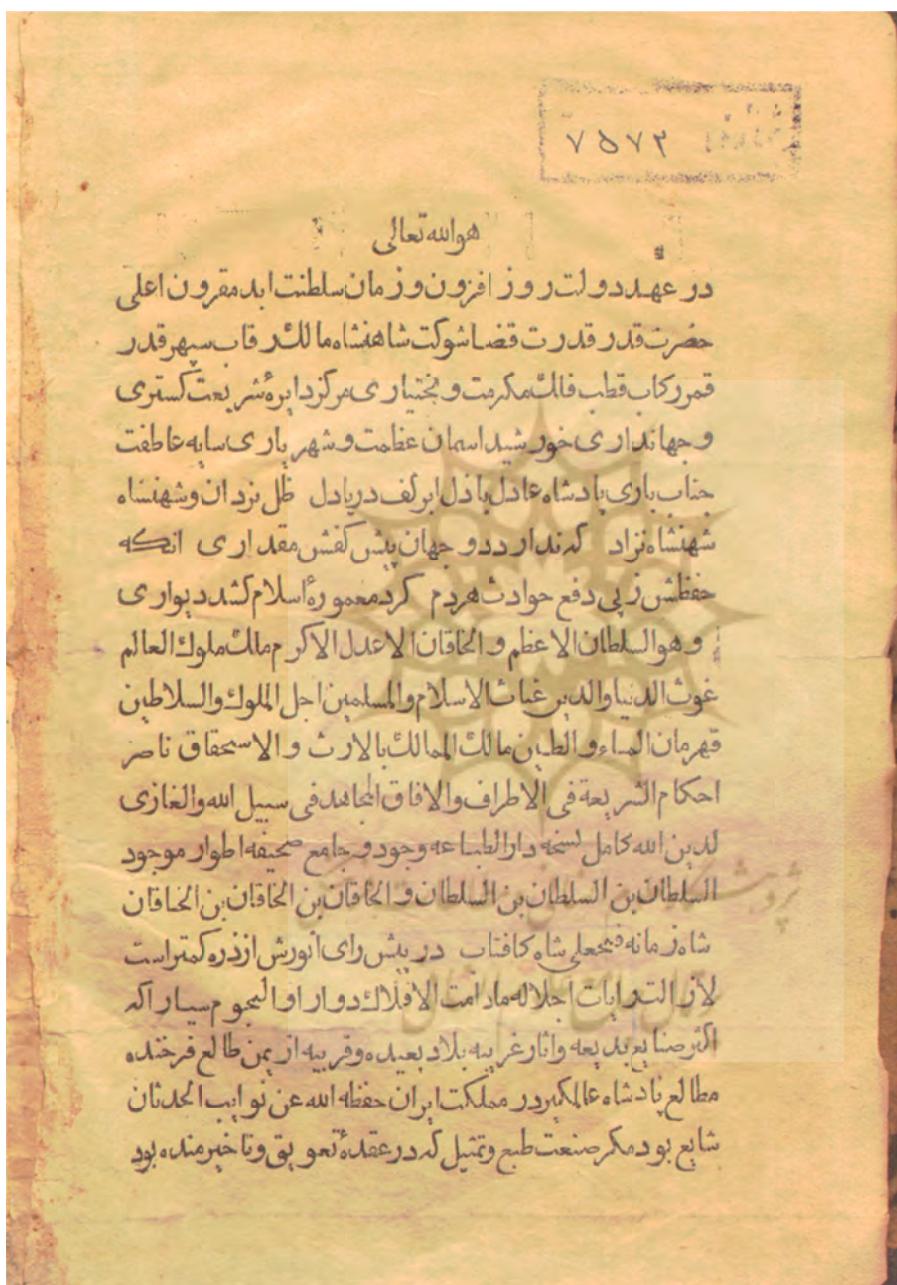
همچنین در دیگر کتاب منتشره در اصفهان یعنی کتاب حسینیه هدف از راه اندازی این چاپخانه و انتشار این کتاب در اصفهان اینچنین بیان شده است:

«... از آن جمله این رساله حسینیه که تفسیر بعضی از آیات قرآنی و احادیث نبوی در ترویج مذهب اثنا عشری به بیانی واضح شده در دارالسلطنه اصفهان مطبوع شد اميد که در نظر ارباب دانش مطبوع آید و کافه مردمان از مطالعه آن بهره مند گرددند...»^۲

ترویج مذهب اثنی عشری و آشنایی و انتفاع مردم با دین مبین اسلام و مذهب تشیع و هرچه بیشتر نزدیک شدن آنها با احکام فقهی از جمله دلایل انتشار کتاب هایی ازین دست چه در اصفهان و چه در دیگر شهرهای ایران بود.

۱. رساله مؤسس، ۸۸.

۲. تاریخ چاپ سنگی اصفهان، ۱۰۶.

۱۰۲

آینه پژوهش | ۲۰۸
سال ۳۵ | شماره ۴
مهر و آبان ۱۴۰۳
مهر و آبان

جدول شماره (۳): فهرست کتابهای چاپ سری منتشر در اصفهان و همدان تا پایان دوره فتحعلی‌شاه قاجار

عنوان کتاب	نویسنده	موضوع کتاب	سال نشر
وجیزه	محمد باقر شفتی	فقه شیعه	۱۲۴۶ق
نخبه	محمد ابراهیم کلباسی	فقه شیعه	۱۲۴۶ق
رساله حسینیه	ابوالفتح رازی	کلام شیعه	۱۲۴۷ق
سؤال و جواب	محمد باقر شفتی	فقه شیعه	۱۲۴۷ق
محرق القلوب	علامه مجلسی	واقعه کربلا	۱۲۴۷ق
رساله صومیه	گریان شهرابی	فقه شیعه	۱۲۴۹ق

نتیجه

با بررسی و مقایسه تلاش‌های صورت گرفته برای چاپ و انتشار کتاب در دوره آغازین صنعت چاپ (۱۲۳۳-۱۲۵۰ق) کاملاً مشخص است که تلاش‌های عباس میرزا نایب السلطنه در تبریز در راستای تقویت تجددگرایی و نوگرایی جامعه سنتی آن روزگار بوده است چنانچه سعی می‌نموده با استفاده از این صنعت ارتقی و حاکمیت را تقویت نماید و از سویی دیگر با گسترش سواد و بهداشت عمومی جامعه را از شکل سنتی آن به سمت جامعه‌ای مدرن سوق دهد. این در حالی است که فتحعلی‌شاه قاجار در طهران و شهرهای اصفهان و همدان که زیرنظر دیگر فرزندان او اداره می‌گردیده، تمام قد بی‌آنکه نگاهی به غرب و مظاهر جدید آن نگاهی داشته باشد، از این رسانه و ابزار نوین برای توسعه نگاه‌های سنتی و دینی در جامعه بهره می‌برده است. او موفق می‌شود با استفاده از صنعت چاپ به تقویت حوزه‌های علمیه، ترویج تشیع، توسعه مناسک مذهبی و ترویج عزاداری امام سوم شیعیان نائل آید. و با انتشار کتاب‌های مذهبی و دینی آنهم با تیرازی بالا و با پشتونانه دولتی و حکومتی و حمایت‌های منوچهرخان معتمددالدوله گرجی سهم قابل توجهی در توسعه فضای دینی و مذهبی در جامعه آن روزگار داشته باشد.

منابع

- تاریخ چاپ سنگی اصفهان، مجید جلیسه، تهران، کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی، ۸۰ ص، وزیری، ۱۳۹۰.
- «پنج نامه از فتحعلیشاه قاجار به میرزا قمی»، سیدحسین مدرسی طباطبایی، بررسی‌های تاریخی، سال دهم، شماره ۴، مهر و آبان ۱۳۵۴، صص ۲۴۵-۲۷۶.
- الذریعة الى تصانیف الشیعه، آقابزرگ طهرانی، قم، اسماعیلیان، چاپ دوم، ۲۵ جلد، ۱۴۰۸ق.
- رساله مؤسس: نگاهی به رساله عملیة آیت الله شیخ عبدالکریم حائری»، مجید جلیسه، صدساالگی حوزه قم: مجموعه مقالات به مناسبت صدسااله شدن حوزه علمیه قم، به کوشش رسول جعفریان، قم، نشر مورخ، ۱۴۰۱، صص ۸۵-۱۳۳.
- روضه الصفای ناصری، رضاقلی خان هدایت، به تصحیح جمشید کیانفر، تهران، اساطیر، جلد ۱۳، ۱۳۸۰.
- عین الحیات، محمد باقر بن محمد تقی مجلسی، مشهد، آستان قدس رضوی، شرکت به نشر، ۱۳۹۰.
- فهرست نسخه‌های عکسی مرکز احیاء میراث اسلامی، سید جعفر حسینی اشکوری، سید صادق حسینی اشکوری، زیرنظر سید احمد حسینی اشکوری، قم، مرکز احیاء میراث اسلامی، وزیری، ۱۳۸۰.
- فهرست کتب خطی کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد آستان قدس رضوی، مهدی ولایی، تحقیق و بازنگری سید محمد رضا رضایپور، مشهد، آستان قدس رضوی، کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد، جلد پنجم، ۸۶۴ ص، وزیری، چاپ دوم، ۱۳۷۹.
- فهرست کتب کتابخانه مبارکه آستان قدس رضوی، مشهد، دارالطباعة طوس، جلد دوم، ۱۳۰۵.
- قصص العلماء، محمد بن سلیمان تنکابنی، تهران، علمیه اسلامیه، بی‌تا.
- ماثر سلطانیه، عبدالرزاق مفتون دنبی، به تصحیح غلامحسین زرگری نژاد، تهران، روزنامه ایران، ۱۳۸۳ ص، ۶۷۵.
- مقدمه‌ای بر فقه شیعه، حسین مدرسی طباطبائی، ترجمه محمد‌آصف فکرت، مشهد، بنیاد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی، وزیری، ۱۳۶۸.
- مرکبات جوهریه، محمد بن عبد الصبور خوئی تبریزی، (نسخه خطی) کتابخانه مجلس، ش ۱۶۲۲ جدید، ۴۴ برگ، تاریخ کتابت ۱۲۴۷ق.
- «نخستین قرآن چاپ سربی و نخستین قرآن چاپ سنگی در ایران»، علی بوذری، سفینه، شماره ۴۶، بهار ۱۳۹۴، صص ۱۴۸-۱۶۴.
- نخستین‌های چاپ‌های ایران؛ کتاب‌های چاپ سربی دوره اول، علی بوذری، تهران، پویانما، ۶۰۶ ص، وزیری، ۱۴۰۲.

۱۰۴

آینه پژوهش ۲۰۸ | سال ۳۵ | شماره ۴
مهر و آبان ۱۴۰۳